

veto

nummer 2

29 september 1998

jaargang 25 - 1998-1999

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

**Fietsbeleid in
Leuven & wedstrijd**

pp. 4-5

**Verrassende studie
over democratisering**

p. 7

**10 keer gratis
naar D-avond**

p. 11

Tweede voortgangsrapport uitgelekt

Dillemans pleit voor algemene toelatingsproef

In een rapport dat vorige donderdag uitlekte pleit erector Roger Dillemans voor een algemeen toelatingsexamen op het eind van het secundair onderwijs. Daardoor zou zo'n vijftienvintig procent van de studenten die normaal naar de universiteit zouden komen, worden 'verwijderd' uit de groep die uiteindelijk universitaire studies 'mag' beginnen. Bovendien zouden scholieren die in het secundair de kaap van de zestig procent niet halen, volgens het rapport niet eens voor zo'n toegangsexamen in aanmerking komen.

Met het rapport, dat kadert in een opdracht die Dillemans zo'n drie jaar geleden van toenmalig minister van onderwijs Luc Van den Bossche (SP) kreeg om het Vlaamse universitaire landschap aan een kwalitatieve verbetering te onderwerpen, negeert de oud-rector de standpunten van scholieren en studenten volledig. Geen wonder dus dat de Vlaamse Scholierenkoepel (VSK) en de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) zich voorbijgelopen voelen: het gaat hier tenslotte om zaken die hen in de eerste plaats aanbelangen. VSK en VVS betreuen het bovendien ten zeerste dat ze de resultaten van Dillemans' voortgangsrapport via een perslek moesten vernemen, een weg die elk konstruktief debat a priori uitsluit.

Het rapport, dat volgens Dillemans de kwaliteit moet gaan doen primeren, wil het universitaire landschap grondig rationaliseren door de afslanking en herschikking van het aanbod, zodat niet meer elke richting aan elke universiteit wordt aangeboden. Verder wordt de nadruk gelegd op perma-

Gisteren werd het nieuwe academiejaar plechtig ingeluid. Dat het met de vrouw-man-verhouding aan de Leuvense universiteit niet bepaald snor zit, zullen de toegati geweten hebben. U leest er alles over op pagina's 3 en 6.

nente vorming en zelfstudie. Het plan van Dillemans wil de hoge kosten en de talrijke mislukkingen in de eerste kandidatuur bestrijden met een toelatingsproef, die eerder het 'kunnen' zou moeten benadrukken dan

het 'kennen'. Of het überhaupt mogelijk is om studenten met verschillende achtergronden en opleidingen te onderwerpen aan een en dezelfde proef, is voor de studenten vooralsnog alles behalve zeker. Veto

bespreekt het rapport Dillemans en de geschiedenis van de toelatingsproef op de pagina's acht en negen.

Jeroen Lissens

Voortbestaan van Leuvense studentenradio bedreigd

Red Radio Scorpio

In de vorige week is de toekomst van Radio Scorpio onzeker. De lokale radio die vooral luisteraars onder de Leuvense studenten heeft, wordt hamelijk binnen enkele weken om straat gezet. Vlak voor haar twintigste verjaardag, moet Scorpio haar studio in het Arenberginstituut in de Naamsestraat verlaten en een volwaardig alternatief is er vooralsnog niet. Een eventuele samenwerking met de KU Leuven zou een oplossing zijn voor de financiële problemen die gepaard gaan met de verhuizing. Welke beslissing ook uit de bus komt, het is duidelijk dat Scorpio op een keerpunt staat in haar rijke geschiedenis.

Dat Radio Scorpio maar over beperkte middelen beschikt is niets nieuws. Het is immers een onafhankelijke zender, wat betekent dat ze, in tegenstelling tot veel andere lokale zenders, geen reclamespots laat horen. De zender wordt bemand door vrijwilligers en leeft van de inkomsten van Scorpiofuitven en Europese samenwerkingsprojecten. Deze onafhankelijkheid maakt het mogelijk dat 106 FM anders klinkt dan de omliggende lokale zenders en de open-

bare radiostations. Door de eigenzinnige muziekkeuze en de afwezigheid van schreeuwelijke jingles is Scorpio om zich al een unicum in het radiolandschap. Radio Scorpio biedt niet enkel een alternatief voor de eenheidsworst aan muziek op andere zenders, ze heeft ook nog een tweede belangrijke functie. Aangezien je geen radio-ervaring moet hebben om aan Scorpio mee te werken, fungeert de zender ook als leer-school. Radio- of televisiemakers en jour-

nalisten als Bruno Wyndaele en Gert van Nieuwenhove zetten hun eerste stappen bij Scorpio.

Verhuizing

Leen Eelen en Gudrun Burie zijn twee huidige programmamakers bij Radio Scorpio en leggen uit waarom hun zender in de problemen zit: "Binnenkort moeten we het Arenberginstituut verlaten omdat dan het gebouw grondig gerenoveerd wordt. Het kunstencentrum Stuc, dat nu al een groot deel van de zalen als repetitie- en voorstellingsruimtes beheert, zal er binnen enkele jaren immers ook haar kantoren en de bar

vervolg op p. 5

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

Studententoespraak

Beste studenten,
Beste niet-studenten,

Zoals wel vaker gebeurt, werd het schrijven van onze toespraak doorkruist door de actualiteit. Onze erektor is erin geslaagd de rustige aanloop naar het academiejaar grondig te verstoren. Zoals volgens hem buitenlanders met verbazing kijken naar het slagveld na het eerste jaar, zo keken wij met verbijstering naar het plan van de man. We begrijpen niet waarom hij ter vervanging van de niet-geslaagde eerstejaars een veelvoud hiervan wil opofferen voor het enig economische denken, omdat een toelatingsproef meer en onschuldiger slachtoffers zal maken. Dillemans's ideeën worden geheel overbodig wanneer men eindelijk een verantwoord oriënteringsbeleid zou voeren. Daarom vinden we dat vandaag iets anders onze aandacht verdient:

Bijna veertig jaar geleden sloot België zijn schoolpakt. Zo kreeg de verzulging, de verregaande institutionalisering van het maatschappelijke middenveld, wat op de onderwijswereld. De toen broodnodige pax ideologica konsolideerde de politiek-filosofische verhoudingen na tien jaar van levensbeschouwelijke strijd. Anno 1998 vertoont het bouwwerk van de verzulging echter grote barsten. Op dit ogenblik bereoent de oude pax immers niet langer de harten. Een ingrijpend herdenken en herstruktureren van de samenleving lijkt zich op te dringen. Dit belooft één van de grote uitdagingen te worden voor de volgende decennia.

In dit kader leek in de onderwijswereld het afgelopen jaar heel wat te bewegen. Denken we maar aan de depolitiserings van de Argo, de

groeien de gelijkshakeling van de financiering van de officiële en de gesubsidieerde scholier, op academisch nivo het eerste voortgangsrapport van erektor Dillemans en de daarop gebaseerde beslissingen die minister van Onderwijs Luc Van den Bossche begin april publiceerde. Centraal in diens besluitvorming stond het begrip 'kwaliteit'. Wij citeren De Standaard van acht april: "Kwaliteit primeert. Regionale of levensbeschouwelijke argumenten worden voor het voortbestaan van de studierichting kan niet meer als de kwaliteit niet aanwezig is."

Toch is dit niet altijd evident. De gebeurtenissen omtrent de opleiding kinesiterapie waren hier een pijnlijk voorbeeld van. Het schijnt ons toe dat sommigen zich hebben laten leiden door ideologische overwegingen. Of waren dit slechts voorwendsels?

Om tot een Vlaamse universitaire ruimte te komen, waar enkel kwaliteitsargumenten kunnen spelen en geen regionale of ideologische belangen, worden verschillende oplossingen voorgesteld. Zo pleit professor Etienne Vermeersch voor één pluralistische universiteit Vlaanderen, anderen, zoals onze Gentse collega's, pleiten voor volledig pluralistische instellingen. Ook Loko maakte de denkoefening en kwam tot wat we zouden kunnen noemen een impliciet pluralisme.

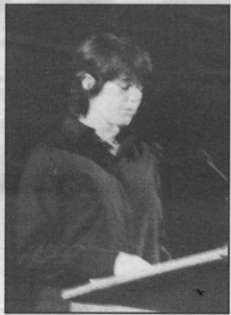
Impliciet pluralisme houdt in dat op elk vlak kwaliteit moet primeren, en dat deze kwa-

liteit hét structurerende principe wordt van de Vlaamse universitaire ruimte. En dit zowel intern als ekstern, met andere woorden: evenzeer binnen de afzonderlijke universiteiten als op universiteitsversterkend gebied.

Impliciet pluralisme op intern nivo betekent dat alle beleidsbeslissingen van hoog naar laag, louter op kwaliteitsargumenten gefundeerd zijn, van Gebu tot POK, van RvS tot Alma. Dit uit zich onder andere in het opleidingsaanbod. Men kan slechts een kwaliteitsvolle opleiding aanbieden, indien men degelijk onderzoek verricht en in staat is dit onderzoek in degelijk onderwijs te vertalen.

Daarnaast zou wetenschappelijk onderzoek de grootst mogelijke openheid en pluriformiteit aan de dag moeten leggen. Ook de curriculumopbouw mag enkel op kwaliteit gesteld zijn. Verborgene ideologische agenda's, moeten te vuur en te zwaard uitgedreven worden. De KU Leuven mag haar studenten immers geen katoelike lijn opdringen. Dit past niet in een studentgerichte visie op onderwijs. Een op kwaliteit geïnspireerde curriculumopbouw impliceert dan ook onvermijdelijk een diepgaande reflectie over het licentieplichtvak "Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschap".

Eveneens in het personeelsbeleid van de universiteiten moet het kwaliteitsdenken primeren. Op dit vlak is er dringend nood aan een geïntegreerde visie. Een kwaliteitsvol personeelsbeleid steunt volgens ons op drie pijlers. Ten eerste een benoemings- en bevorderingsbeleid waarin het onderwijs- en het onderzoeksdossier mekaar moeten gelijken zijn. Ten tweede verplichte on-

(foto Koenraad Swinnen)

derwijskundige vorming, wanneer men begint te doceren en op geregelde tijdstippen in de verdere loopbaan. Ten derde, een politiek van functioneringsgesprekken. Mocht blijken dat een uitgebreide remedieringsprocedure op manifeste onwil stuit dan moeten de verschillende instellingen de mogelijkheid krijgen sanktionnerend op te treden.

Impliciet pluralisme op ekstern nivo betekent dat kwaliteit het kader is waarbinnen de Vlaamse universiteiten zich tot mekaar verhouden. Herverdeling en herstrukturering van opleidingen over uniëts moeten gebeuren op basis van kwaliteitsargumenten. Hiertoe dienen de eksterne evaluaties toe te liggere, maar vooral explicietere instrumenten gemaakt te worden. Indien alle instellingen zich intern aan de hoger beschreven kwaliteitsvoorschriften houden, kan levensbeschouwing in onze gesekulariseerde samenleving niet langer een hindernis vormen voor interuniversitaire samenwerking. Dit houdt vooral een oproep in aan de universitaire overheden tot verantwoordelijkheid en levenswensheid. Kinesiterapie bewijst immers dat levensbeschouwing ook vandaag de dag nog kan gebruikt worden als rektoraal vrijheidsblad.

Wij pleiten hier niet voor de kruisiging van de K van de KU Leuven. De discussie over de kwaliteit van onze universiteit is van een hogere orde en staat los van deze K. Wat die ene letter echter alleszins niet mag, is afbreuk doen aan de kwaliteit van ons onderwijs. Daarnaast mag men niet uit het oog verliezen dat er gemeenschapsgeleden in het spel zijn. Binnen de huidige maatschappelijke kontekst kan niet langer verdedigd worden dat hiermee een ideologie wordt uitgedragen.

Kunnen we er dan niet beter meteen voor pleiten de K te schrappen. Met andere woorden, waarom niet iveren voor een expliciet pluralisme dat naast alle inhoudelijke ook alle formele levensbeschouwelijke invloeden opgeeft? Neen, het is niet dat formele kader dat op vele vlakken de identiteit en het imago van de KU Leuven bepaalt. In die ene letter zit vijfhonderd jaar geschiedenis gebald. Bovendien vormt de K internationaal het uithangbord van de KU Leuven, haar handelsmerk. Dit alles zomaar overboord willen gooien, lijkt ons overbodig en eerder te getuigen van een beperkte visie.

De verzulde structuren waarop onze maatschappij nog steeds steunt, waren een geschikte oplossing op het ogenblik van hun genese. Nu echter beantwoorden ze niet meer aan de geëvolueerde maatschappelijke eisen. De samenleving heeft nood aan het creëren van een nieuw, zuilloos kader. We kunnen het ons niet veroorloven aan deze plicht te verzuken omwille van het konsolideren van een aantal gevestigde machtsfactoren. Met het hier geformuleerde project voor het universitaire landschap willen we een denk kader aanbieden dat getransponeerd kan worden naar het gehele Belgische maatschappelijke veld. Laat dit een oproep zijn tot maatschappelijke vernieuwing met respect voor het verleden, maar vooral met visie op de toekomst.

☀ vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Bij de moord op Semira Adamu

Wij willen uitging geven aan onze roep én aan onze woede omwille van wat Semira in dit land is overkomen. Wij willen een laatste eerbetoon voor deze moedige en zelfbewuste vrouw die — wat de regering, haar lakeien en sommige perfide krantencommentatoren ook mogen beweren — de moed had om zelf in het verzet te gaan tegen het lot dat haar door het misdadig vluchtelingen- en migrantenbeleid in dit land was voorbehouden. Om onze walging uit te drukken over deze moord van staatswege komen we woorden te kort.

Het beste eerbetoon aan Semira is alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat dit nooit meer kan. Daarom moeten wij haar voorbeeld volgen en tegen dit beleid in opstand komen. Want wat Semira is overkomen is het sluitstuk van de ijzeren logika terzake die de laatste decennia gehanteerd werd. Met Semira moet de illusie van een migratievrij Europa voor eens en voor goed begraven worden. Zolang de verhoudingen op wereldvlak niet fundamenteel veranderen zal het immers niet volstaan om een aalmoes méér aan de bestrijding van de "vluchttoorzaken" te besteden (bijvoorbeeld de verhoging van het budget ontwikkelingssamenwerking tot 0,7%). Los van de twijfelachtige reputatie van dit land inzake ontwikkelingssamenwerking, zullen we beide samen moeten doen: eerlijke verhoudingen aangaan én met inwijking leren leven. Daar helpen geen duizend ijzeren gordijnen rond Europa tegen.

Voor mensen die hun land moeten ontvluchten moeten er waterdichte garan-

ties komen dat Europa een veilig toevluchtsoord is en blijft, en dit geldt ook voor vluchtredenen die momenteel niet worden erkend: armoede, (burger)oorlogen, maar ook specifiek vrouwgebonden redenen (verkrachting, uithuwelijking zoals in het geval van Semira, besnijdenis) of omwille van seksuele identiteit. De "gedwongen repatriëringen", of — om de ambtelijke taal te hanteren — deportaties moeten onmiddellijk en definitief worden stopgezet. De "gesloten centra" ofwel opsluitings- en deportatiecentra moeten gesloten worden, en het nieuwe centrum ter Vottem (Luik) mag niet in gebruik worden genomen.

Als eerste betekenisvolle stap naar een ander beleid moet een algemene regularisatie afgekondigd worden voor iedereen die zich op het grondgebied bevindt, hetgeen meteen het volledige herstel van de sociale rechten van deze mensen met zich meebrengt. Want een samenleving die denkt het zich te kunnen veroorloven om een bevolkingscategorie te creëren die volledig rechteloos en sociaal dood verklaard is, speelt met dynamiet. Wij willen dat er een einde gesteld wordt aan deze georganiseerde ellende.

De politiek verantwoordelijken moeten hun konklusies nemen: Tobback, inderdaad, omwille van zijn politieke verantwoordelijkheid voor de rijkswacht (eens te meer), maar vooral omdat hij het huidige beleid belichaamt. Wij zijn echter niet-partijgebonden, en spelen dus ook niet mee met hypokriete spelletjes van andere partijen die de storm nu enkel willen afleiden op Tobback, terwijl zij

dezelfde politiek of erger steeds hebben verdedigd. In klare termen: het beleid moet veranderen, en indien de politieke klasse slechts méér van hetzelfde wenst, zullen wij ons als onafhankelijke verzetsbeweging organiseren.

En de verantwoordelijkheid beperkt zich niet tot de politieke wereld. Tijdens de laatste decennia hebben allen, niet in de laatste plaats de opiniemakers, grondig de kop in het zand gestoken voor deze problemen. Terwijl de welvaartskloof en de sociale afbraak groeit (en men uiteraard mordicus blijft doen alsof er behalve bij de gewone mensen geen geld is in dit land), zwicht men in toenemende mate voor een bepaald xenofob discours, waarbij alle problemen worden afgewenteld op vreemdelingen en "vluchtelingenstromen", terwijl wij in verhouding tot onze economische draagkracht en de problemen in de wereld hooguit gekonfronteerd worden met wat minieme beejkes. Het wordt de hoogste tijd dat de hele samenleving zich op dit gebied aan een ernstig gewetensonderzoek onderwerpt. Zoniet zou de bom wel eens kunnen barsten, en wie zijn dat verbrandt moet op de blaren zitten.

De dood van Semira heeft onze maatschappij ontmaskerd en een spiegel voorgezet. Nu is het tijd om te handelen. Om in haar nagedachtenis te kunnen verze keren: DIT NOOIT MEER. Of zullen we het wéér "niet geweten" hebben?

**Koen Verhofstadt
Steven Groenez**

De auteurs spreken namens het Komitee tegen Uitwijzingen en de Aktiegroep Recht op Vluchten.

CURSUS BRIDGE

Leer dit boeiende kaartspel op een prettige en moderne manier met

BRIDGECLUB PIETERMAN LEUVEN

Cursus speciaal voor studenten van de K.U.Leuven en de hogescholen

12 woensdagen vanaf 14 oktober om 19.30 u, onderbreking tijdens de kerstvakantie

Leopold I-straat 17, Leuven
Prijs: 600 fr of 1200 fr., tekstboeken inbegrepen

Lesgever: Wilfried Bylemans (Blosio)

Inschrijven ter plaatse op 14/10 of info: ☎20.67.55 ('s avonds)

Oosterlinck wil hervorming van de gezondheidszorg

Oertig jaar geleden is het, dat wijlen rektor Pieter De Somer voor het eerst het academiejaar in het Nederlands ontsloot, friste rektor Oosterlinck ieders herinnering op in zijn verwelkomings toespraak bij het begin van de academische zitting. Van die dertig jaar heeft de KU Leuven gebruik gemaakt om een kwalitatief hoogstaand onderwijs- en onderzoeksbeleid uit te bouwen, aldus Oosterlinck. Diezelfde kwaliteit stond ook centraal in de studententoespraak, waarin geijverd werd voor een 'impliciet pluralisme'. De rektor mocht de toesprakenmaraton afsluiten met zijn openingstoespraak, waarin hij een lans brak voor de hervorming van de gezondheidszorg.

In zijn verwelkomings toespraak mocht Oosterlinck zich op de borst kloppen: uit het audit-rapport van januari 1998 bleek dat het wel snor zit met de kwaliteit zorg in Leuven. Alleen de 'kleine kwaliteit' — slechte auditoria en zo — moet verbeteren. Voorts riep de rektor op om de stapels leerstof in te perken ten behoeve van de kwaliteit, en om de Permanente Onderwijs Commissies (POK) uit te diepen. De Vlaamse regering werd omstandig geprezen voor de aandacht die ze heeft voor het wetenschappelijk onderzoek. Oosterlinck hoopte dat de regering dit zou koppelen aan een gelijkmatige stijging van het geld voor infrastructuur en onderhoud, verwees al even naar zijn heuse openingstoespraak, en gaf dan het woord aan de studentenvetervoorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko).

Kool

De studenten begonnen met een verwijzing naar het uitgelekte voortgangsrapport van Dillemans, maar vonden dat sop de kool niet waard en gingen alras over naar het échte onderwerp van hun speech. In een helder en gematigd betoef werd gescheit hoe de verzuiling grote barsten vertoont, waardoor de samenleving — en haar onderwijs — herdacht zal moeten worden. In die nieuwe visie komt het be-

(foto Koenraad Swinnen)

grip 'kwaliteit van het onderwijs' centraal te staan, en mag een studierichting niet georganiseerd louter om regionale of levensbeschouwelijke redenen. Om daarvoor te zorgen pleit Loko voor een *impliciet pluralisme* op intern en ekstern nivo. Intern impliciet pluralisme betekent dat alle beleidsbeslissingen, het personeelsbeleid en de curriculumopbouw op kwaliteitsargumenten moeten berusten. Dat wil bijvoorbeeld zeggen dat je alleen prof kunt worden als je ook goed kunt les geven, of dat de KU Leuven haar studenten geen katholieke lijn mag opleggen. Deze gedachtegang impliceert dat moet bekeken worden of 'Vraagstukken uit de godsdienstwetenschappen' nog wel verplicht moet blijven. Op ekstern vlak wil impliciet pluralisme zeggen dat de universiteiten zich moeten laten leiden door

kwaliteitsargumenten als ze bijvoorbeeld beslissen wie welke opleidingen mag organiseren. De studenten stelden expliciet dat de toespraak geen pleidooi was voor de afschaffing van de K van de Kul, het zou getuigen van een "beperkte visie" om die zomaar overboord te gooien.

Het spotlicht zwenkte weer naar de rektor die de studenten nadrukkelijk bedankte en hoopte op een constructief gesprek, waarna hij zich overgaf aan zijn openingstoespraak over de gezondheidszorg. Oosterlinck's uitgangspunt was dat de kos-

ten van de gezondheidszorg te snel stijgen. De oorzaken daarvan zijn de vele technologische innovaties en het huidige *retrospektieve* financieringssysteem waarbij iedereen van bij het minste ongemak direct naar een specialist kan gaan, hij krijgt de kosten toch terugbetaald.

Blaar

De begroting laat niet toe het budget te verhogen, dus ziet Oosterlinck als enig alternatief een hervorming van de gezondheidszorg zodat de medische consumptie en zo ook de kosten dalen. Hij stelt vier maatregelen voor om de medische consumptie te doen dalen. Om te beginnen moet er een *echelonnering* van de gezondheidszorg komen. Echelonnering houdt bijvoorbeeld in dat je niet voor een blaar naar een dermatoloog gaat. Iedereen moet eerst via het eerste echelon of eerste lijn passeren: eerst langs de huisarts dus. Die zou een elektronisch dossier moeten aanleggen voor elke patiënt en hem alleen doorverwijzen naar een hogere lijn als dat verantwoord is. Die echelonnering wordt indirect afgedwongen: wie toch direct naar een dermatoloog gaat voor een blaar op zijn voet, zal meer betalen dan iemand die naar de dokter gaat.

Een tweede remedie is het veranderen van het financieringssysteem. Als je werkt met een *prospektief enveloppe-systeem*, stelt de overheid op voorhand een bepaald bedrag ter beschikking aan beheerders. Nu is het zo dat de ziekteverzekering de gemaakte kosten gewoon terugbetaalt. Oosterlinck pleit voor een combinatie van deze beide systemen. Ten derde wil Oosterlinck dat de ziekenhuizen samenwerken. Voor bepaalde ingrepen waar dure apparaten voor nodig zijn, heeft België er vaak tweemaal zoveel als de andere Europese landen. Een vierde middel is voor de rektor het aantal studenten dat geneeskunde studeert, beperken omdat volgens Oosterlinck een daling van het aantal zorgverstrekkers ook leidt tot een daling van de consumptie. De beperking zou bij voorkeur via een vergelijkend examen en een numerus clausus moeten geregeld moeten worden, in plaats van de door de kontingentering *opgelegde* toelatingsproef.

Als laatste maatregel stelt de rektor voor om de ziekteverzekering te herzien. Oosterlinck poneert dat ondermeer de verzuiling en versnippering van bevoegdheden

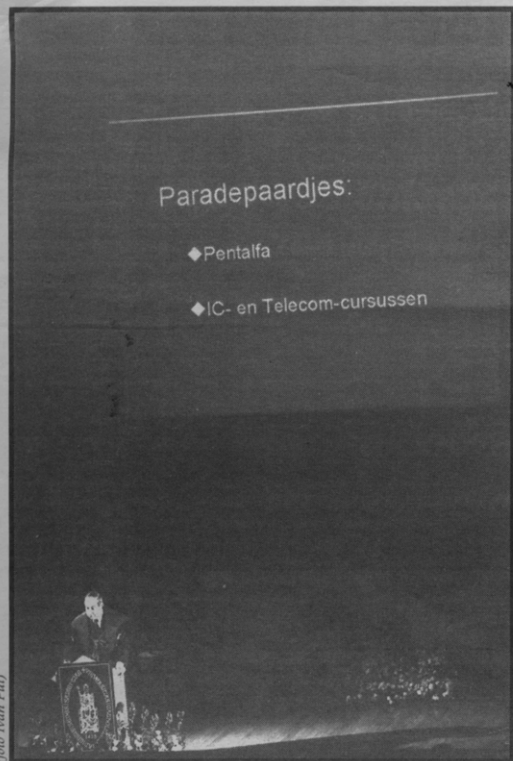
over verschillende nivo's veel geld over de brug gooien. Opvallend was daarbij dat de rektor pleitte voor een "minimale solidariteit" tussen de gemeenschappen en voor "een rationeel verantwoorde regionalisering en federalisering" — een splitsing dus — van de gezondheidszorg.

In het tweede deel van zijn toespraak verdiepte Oosterlinck zich in de derde lijn, oftewel de Universitaire Ziekenhuizen (UZ). De financiering van een UZ komt in gevaar omdat een ingreep door een specialist er meer kost dan in een gewoon ziekenhuis. Op een UZ komt er namelijk steeds een onderwijskomponent bij kijken, moeten tweede opinies gevraagd worden en diens meer. Op die manier komen de eigenlijke taken van een UZ — zoals topgeneeskunde — in gevaar. Als oplossing zou de overheid de heel eigen positie van UZ's — ze zijn onlosmakelijk verbonden met een unief — in het ziekenhuislandschap moeten erkennen en dat financieel vertalen.

Splitsing

Vooral met zijn visie op de gezondheidszorg werpt Oosterlinck de knuppel in het politieke hoenderhok. De artsensyndikaten — zij verdedigen de belangen van de dokters — hebben zich bijvoorbeeld altijd mordicus gekant tegen echelonnering. Als de patiënt namelijk niet mag kiezen waar hij gaat, zal moeten afgesproken worden of een bepaalde ziekte door een specialist of dokter behandeld wordt. In elk geval zullen ze minder patiënten hebben en dus minder verdienen. Het lobbywerk van de artsensyndikaten was meestal zo krachtig dat er politiek weinig bewoog in het domein van de gezondheidszorg. Voorts valt op dat de rektor een numerus clausus voor geneeskunde-studenten opneemt in zijn rijtje middelen om de gezondheidszorg te hervormen, terwijl de studenten vroeger pleitten voor een hervorming van de gezondheidszorg om een numerus clausus te vermijden. Wel voegde de rektor er met nadruk aan toe dat een toelatingsbeperking "alleen voor geneeskunde" moet gelden. In het licht van het uitgelekte tweede voortgangsrapport van Dillemans waarin hij volgens De Standaard een algemene toelatingsproef voorstelt, is dat ontgensprekelijk een duidelijke uitspraak.

Benny Debruyne

(foto Ivonk Pih)

Sic komt op voor de fietser

Oog om oog, fiets om fiets

It zou een Leuvense variatie kunnen zijn op het Bijbelse spreekwoord. Al te vaak immers 'lenen' mensen wiens fiets gestolen is op hun beurt een fiets. Ondermeer om die vicieuze sirkel te doorbreken werd enkele jaren geleden vzw Velo (zie kader) opgericht. Niet lang erna volgde als inhoudelijke tegenhanger het Sensibiliserings- en Informatiecentrum Milieu & Mobiliteit (Sic). De allernieuwste verzevenlijking — vanaf maandag te bekijken — van het Sic is de aanmaak van een infobestand (zie kader) op Internet.

De activiteiten van het Sic hebben allemaal te maken met fietsdiefstalpreventie, fietsveiligheid en milieuvriendelijke mobiliteit. "Het Sic wil werk maken van een heuse fietscultuur. De fiets blijft het beste vervoermiddel in de stad maar wordt nog al te vaak niet serieus genomen. Ik ben het ook niet eens met het beeld dat studenten altijd maar fietsen pikken", zegt Koen Neyens van het Sic. Begin dit jaar trouwens kreeg het Sic de enquêteformulieren terug van een steekproef gehouden onder zeshonderd zestig willekeurige studenten van alle jaren en richtingen. Veertig procent van hen had een fietsdiefstal gemeld. Ook de cijfers van de politie tonen ons dat het aantal aangiftes van een gestolen fiets vorig jaar steeg. Mogelijke verklaringen zijn de gestegen aangiftebereidheid en het feit dat je gewoon op meer plaatsen zo'n aangifte kunt doen. Al kan evengoed een andere verklaring gelden. Koen Neyens: "Het kan ook zijn dat er meer aangiftes zijn omdat er meer diefstallen zijn dan vorig jaar. Al is het wel zo dat er bij Velo meer aangiftes zijn. Als je een fiets huurt van Velo en die wordt gestolen, dan krijg je een vervangfiets. Eind juni van dit jaar heeft Velo al evenveel vervangfietsen gegeven als in het hele jaar ervoor." Ook de graverakties moeten naar de juiste waarde geschat worden. Omdat de meeste diefstallen zogenaamde gebruikersdiefstallen zijn — iemand steelt een fiets, rijdt ergens naar toe en laat de fiets daar achter — zijn de graverakties niet zozeer

ontraderend als wel een hulp bij het opsporen van een fiets. Koen Neyens: "Het is niet omdat zo'n blinkend stickertje op je fiets plakt, dat hij niet zal gestolen worden. Wel is het zo dat van de gegraveerde fietsen zeventig procent terugbezorgd wordt, tegen

er binnenkort middels borden worden aangekondigd waar en wanneer verkeerd gestelde fietsen worden meegenomen. Ook de vooroordelen over de fietsendienst wil de politie aanpakken. Al te vaak gaan mensen hun fiets niet zoeken in de Philipsgebouwen

voorbeeld door ervoor te zorgen dat je je fiets comfortabel en op veel plaatsen kunt parkeren. Koen Neyens: "Volgende week worden aan het station hulpagenten en stadswachten gezet om de fietsers aan te wijzen waar een goeie fietsenstalling is. Stadswachten worden trouwens steeds meer ingeschakeld om af te rekenen met parkeerproblemen. Aan de faculteit Psychologie in de Tiensstraat en in de Dekenstraat zullen ze — in samenwerking met de bewakingsdienst van de unief — berichten ophangen waar je je fiets kunt

maar vijftien procent van de niet-getatoeëerden."

Borden

Op het Fietsoverleg werkt het Sic ook samen met de stad en haar politie. "Het Fietsoverleg heeft nog niet het mandaat om echt advies te kunnen geven, toch is er al doorstroming naar het beleid", aldus Neyens. De politie doet ook moeite. Zo zal

omdat ze vrezes afgescheept te worden.

Over de werken aan het station — die nog zeker tot het jaar 2000 zullen duren — is Neyens minder te spreken: "Het is niet fietsvriendelijk. Als je met de fiets van de Bondgenotenlaan komt, is het zelfs gevaarlijk. Je moet het bijna niet met de fiets proberen." De tijdelijke verduijning van de fietshangar aan het station is uitgesteld tot de volgende zomer. "Een goeie zaak", vindt Neyens, "want er is geen alternatief. Het is wel zo, dat als de werken eenmaal af zijn, er dan vierduizend vijfhonderd fietsstallingen zullen zijn."

Onontbeerlijk om een goeie fietscultuur te ontwikkelen, is de veiligheid. Die kan er alleen komen als de fietsers voor vol aanzien worden in het stadsverkeer, bij-

stallen en ook aan de afzonderlijke fietsen briefjes ophangen om de eigenaar aan te sporen zijn ros reglementair achter te laten. Vooral achter het station heb je er goeie, met een kabel- of beugelslot waar je je fiets kunt aan bevestigen, iets heel anders dan de stenen 'voorwielmoedenaars' van de unief."

Benny Debruyne

Het Sic bevindt zich in Alma II, je kunt er gewoon binnenlopen om info te vragen. De website is http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/Sic_Velo.htm

Wedstrijd: win een ekotopiabox

Het Sic en Veto zullen op geregelde tijdstippen een heuse ekotopiabox weggeven. In de kleurrijke doos vind je ondermeer rozenjampoo, een katoenen tas in designvorm, ekologisch afwasmiddel, zeep en massagemiddel, oorkaarsen maar ook bijvoorbeeld 'State of the world', interessante lectuur met onder meer bijdragen over de klimaatveranderingen, besmettelijke ziektes en de versnelling van de geschiedenis.

De opdracht is eenvoudig: bedenk zo snel mogelijk een eenvoudige milieutip en laat die op welke manier dan ook (mail, brief, in persoon) weten aan het Sic of Veto. De origineelste en/of beste tip wordt gepubliceerd in Veto en de bedenker ervan krijgt een ekotopiabox.

Het Sic bevindt zich in Alma II, Tel: 32 30 39. Fax: 32 30 15. Mail: koen.neyens@dsv.kuleuven.ac.be. Voor de coördinaten van Veto: zie kolofon.

Grand Café La Royale het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes en ... tapbieren en groentesappen, warm en sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Het Sic en Velo praktisch

Velo

Bij de vzw Velo kun je goedkoop veilige fietsen huren. Voor zes maand of minder betaal je 150 frank per maand, voor meer dan zes maand tot een jaar, betaal je 750 frank. Er is wel een waarborg van 2000 frank, maar het slot is dan weer inbegrepen in de huurprijs. Als je Velofiets gestolen wordt, krijg je eenmalig een vervangfiets. Je moet wel opnieuw de waarborg betalen.

Is je Velofiets of je eigen fiets kapot, dan kun je hem respectievelijk goedkoop laten maken of zelf gaan herstellen in de fietsherstelplaats, elke werkdag van twaalf tot vier uur, op dinsdag zelfs tot halfacht 's avonds. Als je niet echt weet hoe je zelf een fiets herstelt, is dat geen enkel probleem. Vzw Velo is namelijk een tewerkstellingsproject, er zijn steeds mensen aanwezig die je raad kunnen geven. Waar en wanneer de gratis graverakties dit jaar gehouden worden, zal worden aangekondigd middels affiches in het begin van het academiejaar. Bij Velo en Sic kun je ook een fietsdiefstal aangeven, daarvoor kun je trouwens ook terecht op je eigen faculteit of bij de politie natuurlijk.

Infotool

Het Sic beperkt zich niet tot Leuven zelf maar onderzoekt ook hoe en hoe gemakkelijk de Leuvense studenten zich verplaatsen van de ouderlijke woning naar hun kot. Op dit moment is het Instituut voor Sociale en Economische Geografie (Isege) een bereikbaarheidsstudie aan het uitvoeren, die het Sic nieuwe info zou moeten bezorgen. Ondertussen heeft het Sic wel een reiswijzer voor de kotstudent — Infotool — aangemaakt, die afgelopen maandag in werking trad. Op het Internet surf je naar het Sic of Velo, waar je een link vindt met Infotool. Daar geef je in dat je bijvoorbeeld van Moerzeke naar Leuven wil reizen, waarna je een beschrijving krijgt van de te volgen reisroete met bus en/of trein.

(bd)

Het Sic en Velo bevinden zich allebei bij Alma II, Van Evenstraat 2c. Voor het Sic loop je de inkomhal van de Alma binnen en kijk je naar rechts. De fietsherstelplaats bevindt zich aan de achterkant van de Alma in de kelder. Velo, Tel: 32 30 18. Sic, Tel: 32 30 39. Website: http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/sic_velo.htm

Scorpio

vervolg van p. 1

in onder brengen. Hierdoor moeten wij een andere lokatie vinden om onze programma's uit te zenden en onze zendmast te plaatsen." De KU Leuven, die eigenaar is van het Arenberginstituut, heeft hiervoor een alternatief voorgesteld op de site van St.-Rafaël-ziekenhuis.

Voor het dagelijks bestuur van Scorpio brengt dit echter problemen met zich mee, omdat de studio dan te laag zou gelegen zijn om degelijk te kunnen uitzenden. Leen Eelen: "De positie van een zendmast is niet onproblematisch. Om een zendmast te kunnen verplaatsen, heb je een vergunning nodig die je drie maanden van tevoren moet aanvragen. We vrezen dan ook dat Scorpio een tijd niet live in de eter is."

Volgens Gudrun Burie staat Radio Scorpio door deze problemen op een keerpunt in haar geschiedenis: "Als Scorpio door de verhuizing tot kosten gedwongen wordt, volstaan onze normale inkomsten niet en moeten we dus voor het eerst naar een externe partner gaan zoeken. Op dit moment onderhandelt Scorpio met de KU Leuven, niet alleen voor een andere lokatie, maar ook voor een verdergaande samenwerking. Burie: "Ondanks het feit dat we van zulk een samenwerking al jaren voorstander zijn, zou het nieuw zijn voor ons. Eén van onze concrete suggesties is dat studenten communicatiewetenschappen bij ons een seminarie zouden kunnen doen. De KU Leuven toonde hiervoor al interesse, maar er zijn nog geen concrete plannen. Een tweede oplossing is een samenwerking met sponsors zoals radio 3 dat doet. Radio Scorpio zou dan een selectief sponsorbeleid voeren en niet lukraak reclamespots uitzenden. Enkel die sponsors met wie ze zich kunnen identificeren en met wie ze een duidelijke visie naar buiten brengen komen in aanmerking."

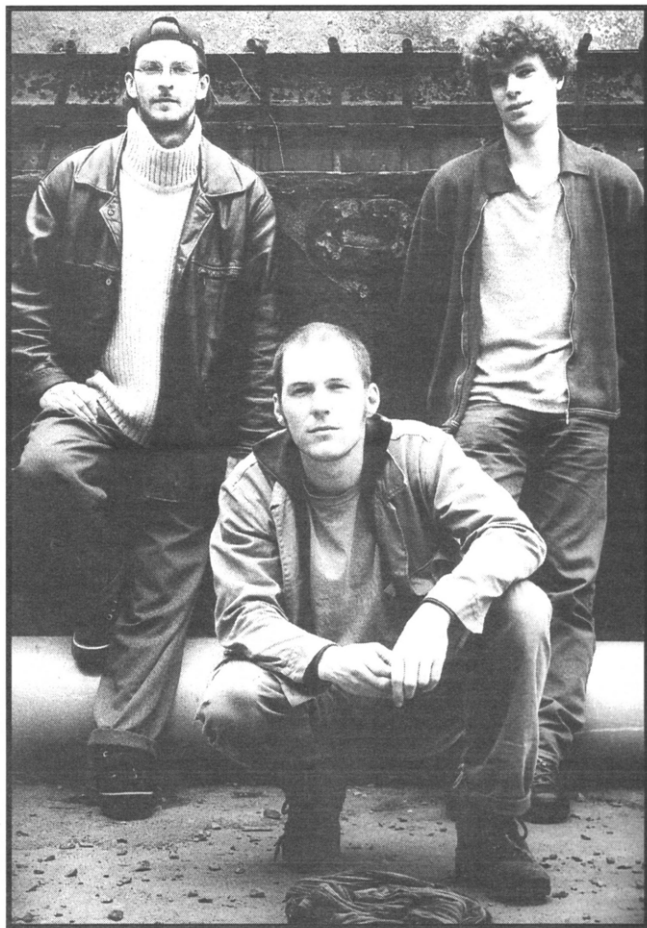
Een andere bedreiging vormt het dekreet dat minister Van Rompuy dit jaar

uitvaardigde. Het dekreet legt bepaalde criteria op aan de Vlaamse lokale zenders, met als doel het aantal lokale zenders in te perken. Eén van de vereisten is dat ook Scorpio drie keer per dag een nieuwsuitzending zal moeten verzorgen. Ook de Leuvense zender heeft een dossier naar de mediaraad opgestuurd en zal pas begin volgend jaar weten of ze door mogen blijven gaan volgens de nieuw opgelegde criteria.

Paddestoelen

Nu er over de toekomst van Scorpio onderhandeld wordt, rijst in bepaalde kringen de vraag of de Leuvense student überhaupt nog wel behoefte heeft aan een eigen radio. Eelen en Burie kunnen immers ook niet ontkennen dat de luistersijfers de laatste jaren gezakt zijn: "Wij zien Radio Scorpio niet in de eerste plaats als een studenten-zender, maar wel als een Leuvense zender *tout court*. Natuurlijk klopt het wel dat de meerderheid van onze luisteraars uit studenten bestaat en dat we met hen rekening houden." Het is wel problematisch dat de raad van bestuur van Scorpio hoofdzakelijk bestaat uit niet-studenten, mensen die al vijftien jaar meedraaien met deze zender en weinig voeling hebben met de jongere medewerkers. Zij stonden op het einde van de jaren zeventig aan de wieg van Scorpio toen de lokale radiozenders als paddestoelen uit de grond rezen omdat er toen ook een groot publiek voor was.

De huidige makers van Radio Scorpio willen dus het beleid van de laatste jaren, dat zich meer tot de huidige studentengeneratie richt voortzetten en uitbreiden. Dat concrete stappen in die richting gezet worden, uit zich ondermeer in de aanwezigheid op de studentenbeurs in Alma 2 tijdens de eerste week van het academiejaar. Een meer structurele toenaadering tot de Leuvense studenten is een mogelijke toetreding tot de Leuvense Overkoepelende Studentenorganisatie (Loko). Kringraad, Sociale raad, Kultuurraad, Sportraad, Portulaca en Veto vormen samen Loko en

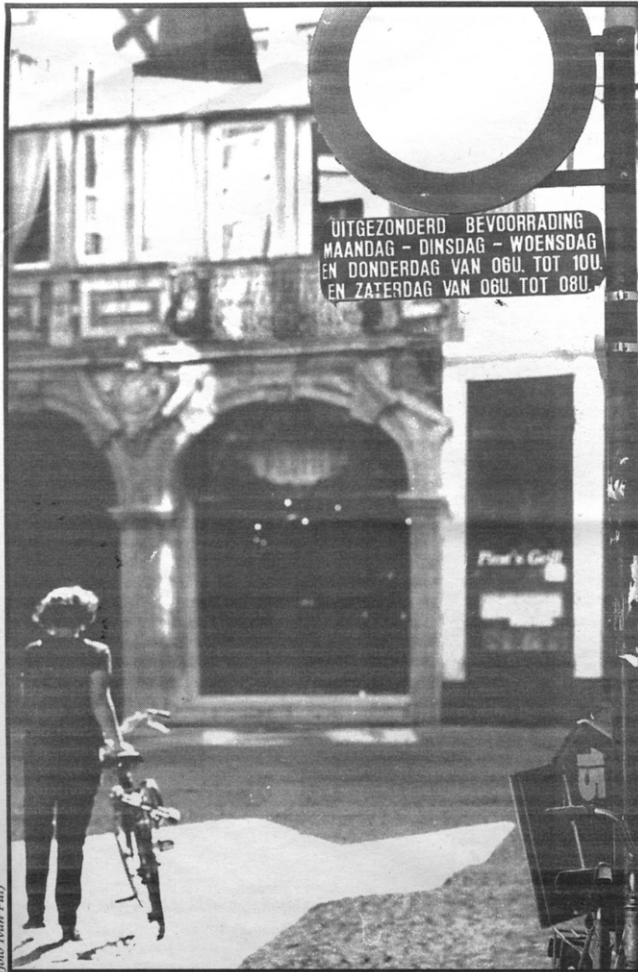

Jaune Toujours

verdedigen de rechten van de student op verschillende domeinen. Hoewel er nog geen gesprekken met deze raden aan de gang zijn, zien de makers van Radio Scor-

prio het eventueel wel zitten om zich onder deze koepel te voegen, mits hun onafhankelijkheid gegarandeerd wordt.

Sofie Overstijns

(foto Ivon Punt)

Laat je hart spreken en kom op voor de misdeelden en daklozen in deze maatschappij. Met andere woorden, kom op woensdag 30 september mee benefieten voor die stumperds van Radio Scorpio en beleef nog een plezierige dag ook. Levenslijngewijs zullen talloze artiesten hun steun betuigen aan dit monument in het radiolandschap door een optreden weg te geven. Eén van hen is Jaune Toujours, een Brusselse groep die best te beschrijven valt als "iets met akkoorden, contrabas, tuba en drums dat het midden houdt tussen volksmuziek, chanson en rock". Mocht je solidariteitsgevoel je al niet naar het Arenberginstituut drijven, laat het dan deze groep zijn. Niet minder leuk zullen de optredens zijn van de Bossen, The Boerenzonen op Speed, Amber #2 en Tryptich. Daarnaast zijn er allerlei leuke activiteiten zoals Open Mic: gedurende een paar uur staat 106 FM ter beschikking van iedereen die zichzelf eens in de eter wil smijten. De festiviteiten worden afgesloten met twee fuiven, één in de Rumba en één in de Blauwe Kater. De Scorpio-benefiet begint om 14u en de inkom bedraagt 300 fr.

(50)

Versoepeling fietsverbod

Gehaaide fietsers zullen het vast en zeker hebben opgemerkt tussen november en maart van het vorige academiejaar. Ongestraft door winkelwandelstraten scheuren kon makkelijker dan vroeger. Dat een aanwezige politie-agent fien geen fikse uitbrander gaf, had te maken met de proefperiode waartoe de stad had besloten en waarbij de fietsers in winkelwandelstraten werden gedoogd. Bij de evaluatie van die periode bleek dat er geen ernstige problemen waren gesignaleerd. Omdat men tijdens de terrasjesperiode meer restricties wou dan tijdens de proefperiode, heeft de stad in mei een nieuw reglement goedgekeurd. Er werd goedgekeurd voor eenzelfde regeling doorheen het hele jaar omdat zo voor de weggebruiker een duidelijke situatie ontstaat. De nieuwe regeling zorgt dus voor een belangrijke versoepeling van het bestaande reglement in bepaalde straten. Natuurlijk komen er overeenkomstig deze regeling ook nieuwe verkeersborden.

Fietsers toegelaten vanaf 19.00 tot 11.00 u.: in het winkelwandelgedeelte van de Mechelsestraat, de Diestsestraat en de Vanderkelenstraat (tussen Bondgenotenlaan en Diestsestraat.)

Fietsers altijd toegelaten: Vooral de regeling rond de Grote en Oude Markt is interessant. Zo zijn fietsers altijd toegelaten in de Parijsstraat, Brusselsestraat (tussen Grote Markt en Koningin Astridlaan), Kortestraat, de zijstraten van de Oude Markt naar de Naamsestraat (behalve de Zeelstraat), ook een stuk van de Muntstraat (tot aan de Boekhandelstraat), de Boekhandelstraat zelf en de Standonckstraat.

Verboden te fietsen blijft het in de Muntstraat (vanaf Boekhandelstraat tot Verboerestraat), de Kickenstraat, op het Prof. J. Vounckleplein, in de 's Meiersstraat en de Jodenstraat aan het postkantoor. Over het waarom van het fietsverbod in de laatste twee straten, wist commissaris Leenders ons te vertellen dat de 's Meiersstraat te smal is en er sowieso teveel voetgangers passeren die vanuit de Muntstraat komen. Wat betreft de Jodenstraat zou de kans op botsingen en ongevallen reëel zijn voor fietsers die uit de Mechelsestraat komen aangerezen.

(ab)

Sociale Raad stelt vrouwonvriendelijk beleid universiteit aan de kaak

ZAP-mama

Gezien van het koor dat de academische zitting bij de opening van het academiejaar mocht afsluiten is de verhouding mannen-vrouwen in andere geledingen van de Leuvense universiteit niet bepaald om over naar huis te schrijven: ondanks het feit dat meisjes bij de studentenpopulatie de meerderheid uitmaken, zijn vrouwen vooral in de hogere geledingen van de Alma Mater sterk ondervertegenwoordigd. Geen wonder dus dat de meeste togati zich een hoedje schrokken toen leden van de werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving (Vmus) van Sociale Raad zich — gehuld in zelfgemaakte toga's — bij de sliert togati voegden toen die de aula Pieter De Somer verlieten waarin net het nieuwe academiejaar voor open was verklaard.

moeten zorgen vaak al te vroeg hun academische loopbaan staken. En dat zit de Vmus dwars. Ook het gebrek aan vrouwelijke rolmodellen in academische functies en andere vormen van verborgen discriminatie werden gehekeld. De actievoersters deden echter ook concrete voorstellen. Zo is er de vraag naar het inrichten van een

vrij vak 'Vrouwenstudies', toegankelijk voor studenten uit alle richtingen, en de integratie van verwante thema's in andere vakken. Het aanmoedigen van onderzoek rond vrouwenstudies als thesis- of doctoraatsonderwerp kadert in dat voorstel. Om de huidige onevenwichtige verhoudingen weg te werken pleit de Vmus voor 'positieve actie': wanneer volgens alle relevante selectiecriteria twee of meer kandidaten gelijkwaardig zijn, zouden vrouwen in dat geval voorrang moeten krijgen. Toch was de Vmus niet de enige die er bij de opening van het academiejaar voor pleitte dat de universiteit haar man-vrouwbeleid bovenaan op de agenda plaatst.

Niet toevallig sloten bepaalde thema's

uit de toespraak van de vertegenwoordiger van het academisch personeel aan de universiteit haast naadloos aan op de eisen van de Vmus en Sociale Raad. Ook hier werd de kansongelijkheid van vrouwelijke onderzoekers aangeklaagd. Annemie Geeraerd: "Ondanks de ongeveer gelijke verdeling bij de studenten is het nog steeds opmerkelijk dat minder vrouwen dan mannen hun doctoraatsonderzoek voltooiën en vooral dat zeer weinig van de vrouwelijke doctorates zich kandidaat stellen voor een ZAP-mandaat. Een groot potentieel aan bekwaame vrouwen gaat hierdoor voor de universiteit verloren."

Jeroen Lissens

(foto: Koertraad Swinnen)

Dat er op dit moment meer meisjes dan jongens aan de universiteit studeren (zie elders in deze Veto) zal allicht niemand nog verrassen. Het paradoxale is dan wel dat de weerspiegeling van die situatie in het personeelsbestand van de Leuvense universiteit ver te zoeken is: recent onderzoek wees immers uit dat van alle gedoctoreerden slechts 33 procent vrouwen zijn, bij het Zelfstandig Akademisch Personeel (het ZAP, de professoren) is dat niet meer dan 11 procent. En in de hoogste bestuursorganen van de KU Leuven zijn al helemaal geen vrouwen terug te vinden.

Voor al het gezinsonvriendelijke werkklimaat — met het 60-werkurenmodel als uitloper — doet mensen die voor een gezin

En dan ben je weg natuurlijk. Veto heeft jou nodig. Schrijvers, Cartoonisten, Lay-outers, Beenmergdonors, Goeie Fotografen en andere Kuifjes melden zich spontaan op de A-dienst in de 's Meiersstraat 5, elke vrijdag om 16.00 u. Onze emmer gips staat klaar.

ALMA'S

Woelige Week

29/9

- * BROODJESBUFFET
DINSDAGMIDDAG → GROEP T
- * IJSSYMFONIE
DINSDAGAVOND → SEDES

30/9

- * BARBECUE
WOENSDAGAVOND → ALMA 3
- * MOSSELBUFFET
WOENSDAGAVOND → ALMA 1

1/10

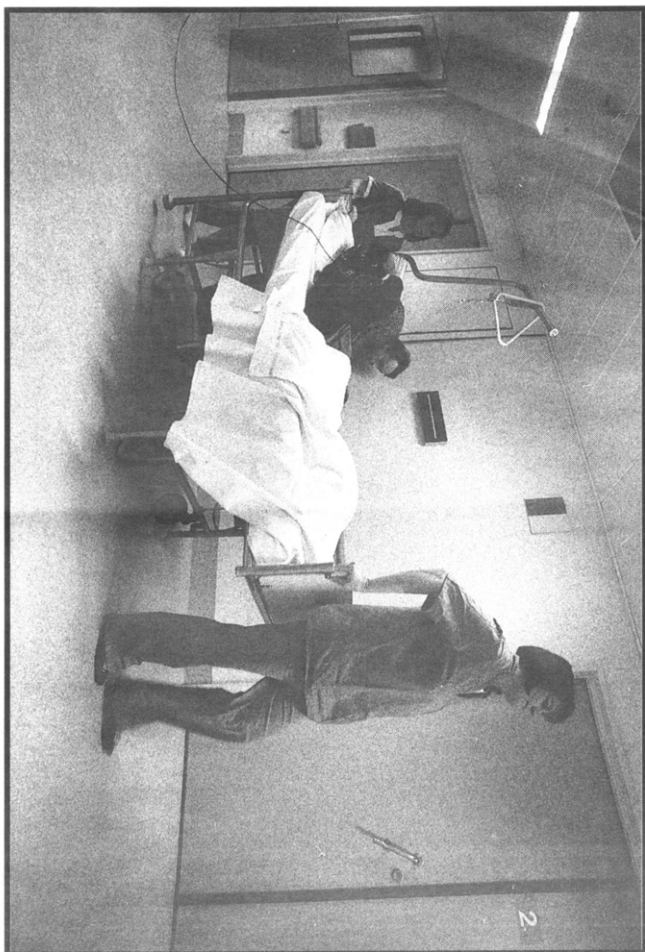
- * CANDLE-LIGHT DINNER
MET OPTREDEN MIKE EGAN
DONDERDAGAVOND → ALMA 2
- * MOSSELBUFFET
DONDERDAGAVOND → PAUSCOLLEGE

2/10

- * BROODJESBUFFET
VRIJDAGMIDDAG → DE VALK

◆ BRUSSELE WAFELS → DINSDAG,
WOENSDAG EN DONDERDAG
→ GASTHUISBERG

ALMA UNIVERSITEITSRESTAURANTS

Drempels nog te hoog

an de Leuvense universiteit studeren nu meer meisjes dan jongens en de toegang tot het hoger onderwijs is makkelijker geworden want meer en meer studenten vatten hogere opleidingen aan en halen er vaak zelfs meerdere diploma's. Al bij al lijkt het met die demokratisering van het onderwijs dus wel snor te zitten. En toch: niets is minder waar, tenminste als we de resultaten van een recente studie door Barbara Tan van het Centrum voor Sociaal Beleid aan de Ufsia mogen geloven.

De boetedat in onze kennis-intensieve samenleving iemands onderwijsniveau bepalend is voor zijn welvaart en bestaansekerheid zal allicht weinigen nog verbazen, en zal de meeste universiteitstudenten in feite ook een zorg wezen: zij hebben de toegang tot het hoger onderwijs immers gevonden en zitten op dat vlak dus veilig. De eerste besluiten in de studie van Barbara Tan lijken dan ook bemoedigend: "Vlaamse jongeren gaan steeds langer naar school" en "meisjes en jongens participeren nu in ongeveer gelijke mate aan het hoger onderwijs", zo lezen we.

Selektie

Het contrast tussen die gelijkheid op het vlak van de geslachten en de ongelijk-

(foto Jimmy Debruyne)

heden op sociaal vlak die, zo wijst de studie uit, de voorbije twintig jaar vrijwel ongewijzigd zijn gebleven, is op zijn minst schril te noemen: slechts 16 procent van de kinderen van laaggeschoolde ouders volgen hoger onderwijs, terwijl dat bij kinderen van hooggeschoolde ouders 59 procent is. Een verklaring van dat status quo is volgens de studie te zoeken in het feit dat er nu wel meer kinderen van laaggeschoolde de weg naar de universiteit vinden, maar dat het

aantal kinderen van hooggeschoolden er daar ongeveer even sterk op is vooruitgegaan. Toch stelt Tan vast dat het belang van het onderwijsniveau van de vader als bepalende factor voor het al dan niet verder studeren van diens kinderen de laatste jaren aan belang heeft gewonnen. Een ander heikel punt dat de studie aankaart zijn ontoereikende studiebeurzen, die nog minder dan in het verleden de eigenlijke studiekosten blijken te dekken.

Ook het recentere beleid dat gericht was op de afbouw van sociaal-kulturele barrières in het onderwijs heeft in belangrijke mate gefaald: als voorbeeld gelden hier de oververtegenwoordiging van arbeiderskinderen in technische richtingen van het secundair onderwijs en hun hogere kans op bissen. Kinderen van laaggeschoolde ouders belanden op die manier in 24 procent van de gevallen in het beroepsonderwijs; van de kinderen wiens ouders wel hoger onderwijs volgden is dat slechts 4 procent. Die stap naar het beroepsonderwijs komt er bovendien vaak in de vorm van een 'zakken', na een lange en afmattende afvallingskoers door verschillende richtingen: liefst 55 procent van de Vlaamse beroepsonderwijsstudenten heeft minstens één keer gebist.

"Gegeven de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt die maken dat een diploma steeds belangrijker wordt voor iemands welvaart, bestaanszekerheid en sociale participatie, is onze vaststelling van blijvende sociaal ongelijke onderwijskansen verontwaardigend", konkludeert Barbara Tan. Dat de studie dan ook afsluit met een pleidooi voor meer aandacht voor de onderwijsdemokratisering door afbouw van financiële en sociale drempels is — in tegenstelling tot haar resultaten — niet meer verrassend. Toch dient er hier op gewezen dat demokratisering van het hoger onderwijs verder gaat dan het hoger onderwijs zelf, en onderaan de piramide begint: impliciet duidt de studie immers ook op de enorme impact van de selectie die bij een grote groep jongeren al gebeurd is voor er in hun geval überhaupt sprake kan zijn van universitaire studies.

Jeroen Lissens

Nieuwe interfacultaire lessenreeks 'Vrouwenstudies, religie en theologie'

God de Moeder

et gebeurt niet vaak dat een universitair vak openstaat voor iedereen die er interesse voor heeft. 'Vrouwenstudies, religie en theologie' is er nochtans zo eentje. Zowel kandidatuur- en licentiestudenten, als mensen met een full-time job, kunnen zich inschrijven voor deze studie van de vrouw en haar positie in de religie en de theologie.

Beweren dat God een vrouw is, lijkt ongewoon. Het patriarchale godsbeeld van "God de Vader" is zodanig ingeburgerd dat vele mensen het als een dogma beschouwen. In de eerste vier lessen vrouwenstudies wordt op deze thematiek verder ingegaan door professor Caroline Vander Stichele, sinds 1993 docente Nieuwe Testament aan de universiteit van Amsterdam. Zij zet onder andere de kritiek van Mary Daly uiteen, waarbij het traditionele godsbeeld van "God als Vader" geplaatst wordt naast andere mogelijke alternatieven, bijvoorbeeld "God als een onpersoonlijke kracht" of "God als Moeder". Dit laatste klinkt misschien wat ver gezocht, maar bijbelstudies hebben aangetoond dat zo'n vrouwelijk godsbeeld wel degelijk terug te vinden is in verhalen van het Oude Testament.

Vanaf de vijfde week worden de lessen gedoceerd door professor Catherine Cornille en professor Reimund Bieringer, beiden docent binnen de faculteit godgeleerdheid aan de KU Leuven. Zij richten zich op de vraag naar het leiderschap van de vrouw, maar waar Cornille dit doet vanuit het perspectief van de wereldgodsdiensten, vertrekt Bieringer vanuit een bijbelwetenschappelijk perspectief. Hij onderzoekt bijvoorbeeld hoe bepaalde bijbelinterpretaties met betrekking tot de functie van de vrouw nu nog gevolgen hebben in onze samenleving. Men denke hierbij aan het feit dat de katholieke kerk vrouwen niet toelaat priester te zijn. Welke autoriteit heeft een bijbelse

uitspraak voor ons de dag van vandaag? Op welke argumenten kan men steunen om aan te tonen dat vrouwen en mannen toch gelijke posities kunnen innemen? Een hele boel vragen die voor heel wat discussiestof zorgen.

Hartklachten

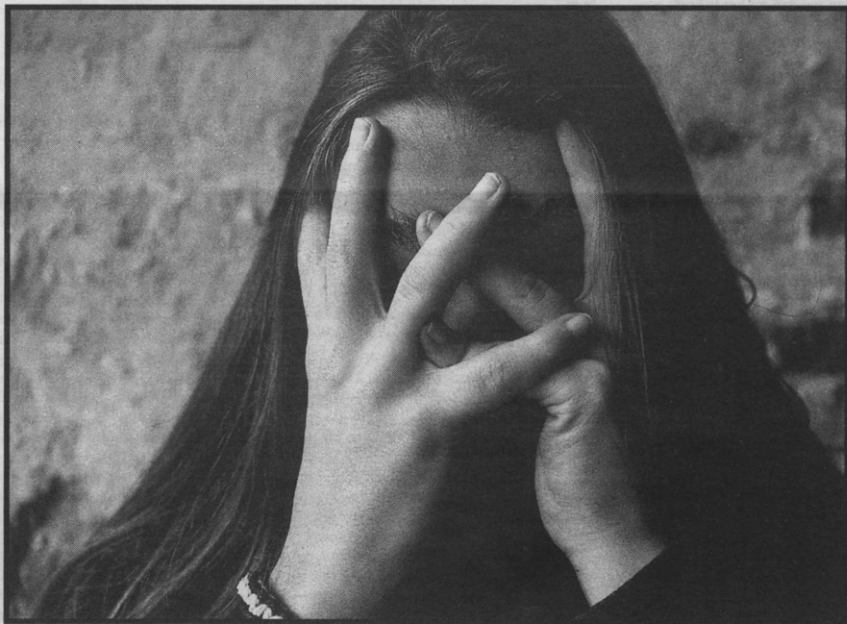
Niet alleen binnen het godsdienstig kader, maar ook op andere wetenschappelijke domeinen is het opvallend hoe sterk de groeiende belangstelling voor het vrouwelijk aspect aanwezig is. In Amerika en in Nederland zijn dergelijke studies al ontstaan

eind jaren zestig, begin jaren zeventig. Eerlijkheidshalve moeten wij dus toegeven dat België weer een paar mijljes achterstaat. En toch... er is vordering. Sedert enkele jaren is terzake een aanvullende academische opleiding (VAO) ingericht, met name de 'Aanvullende Studie Vrouwenstudies', die loopt over twee jaar. Dit gebeurde in samenwerking met andere universiteiten als LUC, UA, RUG en VUB. De aanvullende studie is niet alleen interuniversitair maar ook interdisciplinair: literatuur, taalkunde, geschiedenis, recht, bestuurskunde en tal van andere disciplines worden erbij betrokken. Professor Leen Van Molle, docente 'Geschiedenis van de Nieuwste Tijd' aan de KU Leuven, doet ons de noodzaak inzien van een bredere kijk vanuit vrouwelijk perspectief op talrijke wetenschappelijke disciplines. "Wetenschappen pretenderen immers sekse-neutraal te zijn, maar de facto is het onderscheid tussen man en vrouw zeer richtinggevend voor het verloop van onze samenleving. Zo heeft onderzoek

bijvoorbeeld aangetoond dat een arts, bij hartklachten, anders gaat diagnosticeren afhankelijk van het geslacht van zijn of haar patient. Is deze mannelijk, dan zal men meestal snel overgaan tot cardiologisch onderzoek. Heeft men met een vrouwelijke patient te maken, dan zal men in de eerste fase eerder geneigd zijn aan een psychische oorzaak te denken. Maar let wel: bij hartklachten is deze eerste fase juist de meest cruciale."

Deborah Bickel

Wie meer informatie wil over de lessenreeks 'Vrouwenstudies, religie en theologie', kan steeds terecht op het sekretariaat van de faculteit Godgeleerdheid (016/32 38 66). Vanaf 26 januari wordt het vak iedere dinsdag gedoceerd tussen 20 en 22 uur in het Maria-Theresiacollege. Over de Aanvullende Studie Vrouwenstudies zal op 16 september vanaf 18 uur een informatiesessie gegeven worden in Antwerpen. Voor meer inlichtingen: tel. 03/820.28.50.

(foto Archief)

Je geld of je toelatingsproef

Afgelopen week viel er een bom op de onderwijswereld. Het tweede voortgangsrapport van ererector Dillemans werd gelekt in De Standaard: "Alle jongeren leggen in hun school hetzelfde examen af om tot een universiteit toegelaten te worden." Dat voorstel druist radicaal in tegen het democratische principe van vrijheid van onderwijs dat de studenten nu al decennia lang verdedigen. En toch: als we dit voorstel in zijn historische kontekst plaatsen, blijkt dat de algemene toelatingsproef de konsekwente voortzetting is van het onderwijsbeleid van de laatste jaren. Daarbij is het interessant om de vergelijking te maken met de discussie over de numerus clausus in geneeskunde. Een discussie die nu tot voorstel lijkt herleid te worden van een algemene toelatingsproef. Een discussie ook die de studenten verloren hebben.

Voor de jaren zestig waren debatten over vrijheid van onderwijs of over selectie gewoon overbodig. Aan de ene kant was de universiteit elitair, alleen rijke ouders konden het zich permitteren hun kinderen te laten voortstuderen. Aan de andere kant gebeurde de selectie goeddeels in het middelbaar onderwijs. Je moest bijvoorbeeld Latijn-Wiskunde of Wetenschappelijke A gestudeerd hebben, om voor burgerlijk ingenieur te mogen studeren. Begin jaren zestig werd die vereiste afgeschaft. De studentenaantallen begonnen spectaculair te stijgen, de Expo van 1958 was voorbij, de economie kende een hausse en vroeg om steeds meer hogescholen. Nog in 1958 had het Schoolpakt als bedoeling dat iedereen gratis naar de middelbare school kon. Ook universitaire studies werden gedemocratiseerd: de uitbouw van de sociale voorzorgingen — studiebeurzen, Alma, Acco enzovoort — probeerden financiële drempels uit te schakelen. Democratisering wil ook zeggen dat studeren als een recht beschouwd wordt, iedereen moet ook zijn persoonlijkheid intellektueel, cultureel of sportief kunnen ontplooiën.

Retoor

De Beatles zijn al gesplit, de prikkelen in de Suez kondigen de oliëkrisis aan en Merckx is op zijn retoor. Midden jaren zeventig zitten we dan en het is crisis zonder dat men het wil weten. Nu is het zo dat als een samenleving onder druk komt, er dikwijls eerst gesnoeid wordt in de sociale voorzieningen — de kwaliteit van een samenleving is recht evenredig met de kwaliteit van haar sociale voorzieningen, luidt een boete. In 1976 stelt de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid (NRW) dan ook "Elke jongere heeft recht op maximale ontplooiing van zijn intellectuele capaciteiten voor zover de financiële draagkracht van de samenleving dat toelaat. Het is vanaf dat moment dat de vrijheid van onderwijs in de balans komt te liggen met het voorradige geld: het onderwijs kost teveel. Twee oplossingen dienen zich aan: ofwel krijg je genoeg geld, ofwel ga je besparen, bijvoorbeeld door het aantal studenten te beperken.

Doorgaans blijft alleen de laatste mogelijkheid open, maar is het discours zodanig dat nieuwe argumenten en subargumenten geïntroduceerd worden om het harde argument dat de vrijheid van onderwijs teveel kost, te maskeren. Argument één. In de jaren zeventig begon men er plotseling over dat de studenten tegen zichzelf moesten beschermd worden, tegen de frustratie namelijk van het niet-slagen of bissen. De dramatische slaagsijfers zijn in eerste instantie een ongewenst neveneffect van de

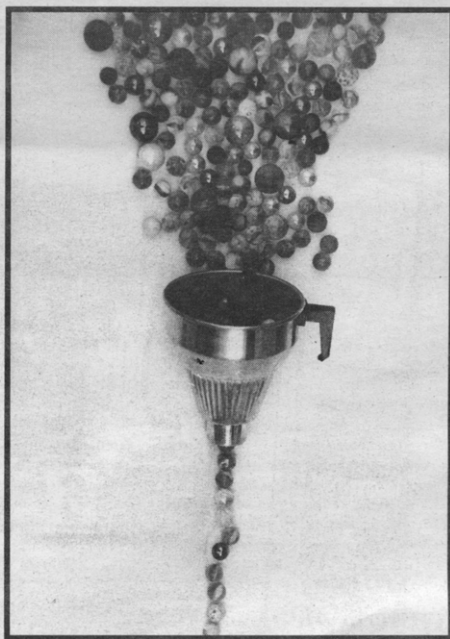
demokratisering van het onderwijs: als het aantal studenten stijgt, stijgt logischerwijze ook het aantal niet-geslaagden. Dat ongewenste neveneffect — lage slaagsijfers en 'niet-renderende' uitgaven van de ouders — wordt bestreden door meteen de hele idee van democratisering te dumpen door middel van een toelatingsbeperking. Het kind met het badwater weggoien, heet zoits.

Argument twee. De geleidelijke Europese eenmaking maakte dat steeds meer naar internationalisering en schaalvergroting verwezen werd. Wij zijn de enige van onze buurlanden die de vrijheid van onderwijs nog respecteren. Als we daar zelf niets aan doen, worden we straks toch wel gedwongen om hun voorbeeld te volgen.

Dokters

De hele discussie werd voor het eerst op de spits gedreven met de invoering van de numerus clausus in geneeskunde. De gezondheidszorg kostte handen vol geld, de kwaliteit ervan kwam in het gedrang. Er waren twee mogelijkheden: de — politiek — moeilijke weg waarbij de gezondheidszorg moest hervormd worden, bijvoorbeeld door het stimuleren van groepspraktijken of ervoor zorgen dat een patiënt alleen door zijn huisarts kan doorverwezen worden naar een specialist. De andere mogelijkheid bestond erin om gewoon het aantal dokters te beperken. Ook daar twee mogelijkheden: de beperking van de instroom — minder studenten dus — of het controleren van de uitstroom waarbij dokters bijvoorbeeld op hun zestigste op pensioen moeten. De artsensyndikaten zorgden ervoor dat alleen de eerste mogelijkheid uitgevoerd werd. De beweging is de volgende: er is externe druk, de kosten van de gezondheidszorg, er is te weinig geld.

Het gevolg daarvan is dat de kwaliteit van de zorgverstreking in gevaar komt. Er zijn verschillende alternatieven om het probleem op te lossen waarvan er één wordt gekozen: de vermindering van het aantal studenten. Die beperking wordt vervolgens gemotiveerd met argumenten die nevensgeschikt zijn en niet met onderwijskundige

(foto Koenraad Swinnen)

of pedagogische argumenten.

Dezelfde beweging dreigt nu herhaald te worden op een grotere schaal. Ongeveer iedereen is het erover eens dat we evalueren naar een nieuw, intensiever onderwijs, een nieuw onderwijsconcept — waarin het concept van begeleidde studie bijvoorbeeld een centrale rol zal spelen. De kwaliteit van het onderwijs moet daardoor verbeteren. Deze intensievere onderwijsvormen zullen ook een grotere financiële inspanning vragen. Ook hier zijn er opties: de basisfinanciering van de universiteiten kan opgetrokken worden, maar omdat ook hiervoor niet

de nodige armslag is, opteren sommigen liever voor een algemene studentenbeperking.

Kans

In het laatste interview dat Veto met rektor Oosterlinck had, op het einde van het afgelopen academiejaar (Veto 30), zegt hij dat hij ooit voorstander was van een toelatingsproef, maar nu geëvolueerd is "in de richting van de studenten." Als reden daarvoor zegt hij dat het "nu niet één van de belangrijkste verwezenlijkingen van de Westerse democratieën (is) dat iedereen met een bepaald intellektueel niveau, uit welke klasse je ook komt, de kans krijgt op te klimmen doof het onderwijs." Iets verder in zijn betoog evenwel luidt het: "Maar als we die toelatingspolitiek voortzetten, moet er wel meer geld komen." Ook bij de opening van het academiejaar maandag, herhaalde hij dat een verplichte toelatingsproef alleen voor geneeskunde georganiseerd mag worden (zie pagina drie).

Eenvoudig gesteld moeten we kiezen tussen twee principes en de nadelen ervan tegen elkaar afwegen. Ofwel ga je uit van de democratisering en blijft de vrije toegang tot het onderwijs. De slaagsijfers moeten — middels studiebegeleiding — opgetrokken worden. Op die manier vermijd je dat niemand onterecht de toegang tot universitair onderwijs ontzegd wordt. Maar een aantal studenten zal niet slagen, en dat zal inderdaad geld kosten. Ofwel ben je niet bereid die kosten te maken voor het democratiseringsprincipe en neem je het erbij dat een aantal geselecteerden onterecht zal weggeselecteerd worden, ondermeer omdat de selectiemechanismen in gebreke blijven bij het voorspellen van wie universitair onderwijs aankan en wie niet. Het spreekt voor zich dat op die manier het eliteaire gehalte van de universiteit toeneemt.

De argumentatie van de ijverars voor vrijheid van onderwijs wordt door mensen als De Meester vaak onterecht in een handomdraai afgedaan als een naïeve visie die wel mooi klinkt, maar niet realistisch. Een redenering die natuurlijk zelf afbreuk doet aan de complexe materie die hier voorligt, en waarop in de komende Veto's dieper zal worden ingegaan. Wat wel vaststaat is dat het wel degelijk om een principiële keuze gaat, waarbij de studentenbeweging alle eendracht en energie goed zal kunnen gebruiken om de fruiking van de vrijheid van onderwijs niet toe te laten.

Benny Debruyne

Met dank aan de Veto'ers die de voorgaande jaren over dit onderwerp geschreven hebben.

Sterke daling aantal mannelijke generatiestudenten

Vrouwen slimmer te L.

In de vorige ronde van de konkurrentiestrijd tussen de universiteiten deelde Gent, tot dan toe vooral de sparring partner van de Leuense universiteit, vorig jaar een flinke klap uit door voor het eerst de kaap van de 22.000 studenten te rond. Volgens Rudy De Potter van de inschrijvingsdienst van de Gentse universiteit is dat een stijging die zich dit jaar doorzet richting 23.000. De meest opvallende tendens lijkt dit jaar echter de sterke groei van het aantal vrouwelijke generatiestudenten — studenten die zich voor het eerst aan de universiteit inschrijven — aan de Leuense Universiteit te zullen worden.

"Wat hier wel opvalt is de sterke achteruitgang, zo'n tien procent, bij rechten. Maar de studenten die daar wegvallen vinden we dan weer terug bij economie", redeneert Rudy De Potter. "Een analoge verschuiving zie je trouwens bij de achteruitgang van het aantal studenten bio-ingenieur en wiskunde, die we weerspiegeld zien in de stijging

van het aantal studenten burgerlijk ingenieur en informatica." Zowel bij de vaststellingen in Leuven als in Gent valt overigens vrij snel de parallel op tussen het aantal inschrijvingen voor een bepaalde richting en de berichtgeving in de media over de situatie op de arbeidsmarkt, vooral dan over het tekort aan ingenieurs. Maar ook de achteruitgang bij economie en de (daarmee samenhangende) stijgende populariteit van de studie voor handelsingenieur zouden in die tendens te kaderen zijn. Duidelijk wordt bovendien dat de koppeling diploma-beroepssektor steeds minder hecht wordt. Een vaste waarde in de statistieken van beide universiteiten is ook de sterke daling van het aantal eerstejaars geneeskunde, wat met amper 446 geslaagden voor de algemene toelatingsproef natuurlijk niet zo'n verrassing is. Bij psychologie, een richting die het al een tiental jaar goed doet, blijft de stijging zich dan weer aan beide uiefs verderzetten.

De meest opmerkelijke tendens noteren we evenwel bij de inschrijvingen aan de KU Leuven zelf. Ondanks een algemene daling van het aantal generatiestudenten met 2,85 procent tegenover vorig jaar, doet

zich daar voorlopig nog steeds een stijging van vrouwelijke studenten met 3,17 procent voor. Dat zou dan een daling van het aantal nieuwe 'mannelijke' inschrijvingen met maar liefst 9,57 procent impliceren, daar waar vorig jaar nog sprake was van een 50/50-verhouding. Globaal zou dat voor de Leuense universiteit neerkomen op een algemene daling van het aantal studenten met zo'n 0,85 procent. Viviane Remels van de Dienst Studentenadministratie: "Ten dele kan je zo'n dalingen natuurlijk wel verklaren vanuit het feit dat er dit jaar 6000 leerlingen minder in het laatste jaar van het secundair onderwijs zaten dan vorig jaar, maar bij meisjes blijven de inschrijvingen juist stijgen. De grote daling van het aantal jongens dat zich inschrijft blijft voorlopig ook voor ons een raadsel." Toch dient erop gewezen te worden dat deze cijfers als weergave van bepaalde tendensen slechts voorlopig zijn, al worden natuurlijk zowel aan de Gentse als aan de Leuense universiteit de inschrijvingsaantallen met argusogen gevolgd.

Jeroen Lissens

Twee voortgangsrapporten en de strijd errond

Algemeen toegangsexamen nekt demokratisering

Orige week donderdag moest de Vlaamse studenten- en scholieren-gemeenschap nota bene via de De Standaard vernemen dat ererektor Dillemans in zijn tweede voortgangsrapport pleit voor een algemeen toelatingsexamen voor toekomstige universiteitstudenten. Hiermee wordt de demokratisering van het onderwijs, waarvoor de studenten al jarenlang ijveren, zondermeer onderuitgehaald. Bovendien zijn de VVS (Vereniging van Vlaamse Studenten) en de VSK (Vlaamse Scholierenkoepel), die nochtans klaar staan met alternatieven, verbolgen dat ze niet betrokken worden bij de gesprekken ter voorbereiding van de rationalisering en optimalisering van het universitair landschap in Vlaanderen.

We schrijven eind 1995. Roger Dillemans, oud-rector van de KU Leuven, krijgt van minister van Onderwijs Luc Van den Bosch een bijzondere opdracht voor de duur van vijf jaar: Hij zou de mogelijkheden onderzoeken voor een "kwaliteitsverbetering van het onderwijsaanbod aan de Vlaamse universiteiten." In de zomer van 1997 leverde Dillemans zijn eerste voortgangsrapport af. Afslanking en herschikking van het universitaire aanbod in Vlaanderen vormden de kerngedachte ervan. Eind april resulteerden onderhandelingen tussen academische en politieke beleidsvoerders in een 'historische' voorlopige besluitvorming. Hoewel heel wat voorstellen van Dillemans werden aanvaard, bleek de vrees voor compromissen bij de studenten, die zich achter de idee van rationalisatie hadden geschaard, terecht: Dillemans's voorstellen werden serieus bijgeviold.

Klip

Uitgangspunt van het eerste rapport was dat enkel de kwaliteit van het onderwijs een richtlijn mag zijn bij de rationalisering. Deze kwaliteit wordt vastgelegd door externe visitatierapporten. VVS vertaalde deze prioriteit van de kwaliteit naar haar standpunt dat de optimalisatie van het hoger onderwijs niet mag gehinderd worden door historische, regionale of ideologische beslommeringen. En precies hier begon het schoentje voor de overheden te knellen: stel je voor. Loko (Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie) was bereid het katholieke aspect van de unief te laten vallen mocht dit de optimalisering van het onderwijs in de weg staan. Uiteindelijk werd de klip handig omzeild door te stellen andere factoren dan kwaliteit best "positief kunnen bijdragen tot een specifieke identiteit van en vruchtbare concurrentie tussen universiteiten."

Wat betreft de rationalisatie zelf was het geenszins de bedoeling van Dillemans om één grote "Universiteit Vlaanderen" in te richten. Wel wou hij vier "volwaardige" — dus niet langer volledige — universitaire complexen laten ontstaan. Maar hier kwam voorlopig hoegenaamd niets van terecht. In het tweede rapport zou Dillemans echter nogmaals aandringen op een konfederatie van de KU Leuven en de KUB. (De Standaard van vrijdag jongstleden) Van de aanbevolen afslankingen wordt slechts een relatief klein aantal uitgevoerd. Richtingen worden trouwens niet afgeschaf, 'wel 'bevoren'. Ze worden dus tijdelijk niet meer aangeboden, maar de onderzoekskapaciteit ervan blijft behouden. Het eerste rapport pleitte ook voor een uniformisering van de curricula in drie cycli, waarbij de kandidaturen een propedeuse met een semester-systeem zouden vormen. Maar hier merkte men bij de besluitvormers op dat de confrontatie met de eigenlijke vakinhoud niet zolang mag worden uitgesteld. De studenten wezen van hun kant op het gevaar van

een te bruske overgang van kandidaturen waar de nadruk op 'blokken' zou liggen, naar licenties waar studenten zouden meedonderzoeken. Voor het voorstel om bij vijfjarige richtingen de derde licentie af te bouwen, leek men bij de betrokken fakulteiten niet te vinden. Daartegenover stond dan wel dat deze derde cyclus moest worden uitgebouwd. Toch lijkt het er in het tweede

voortgangsrapport op dat vijfjarige richtingen alsnog zouden gestructureerd worden. Verder zou de toegang tot de derde cyclus, een soort van 'masterjaar', voorafgegaan worden door een selectieprocedure. Vraag is natuurlijk in hoeverre dit derde jaar niet elitair zou werken.

Tot slot wou Dillemans voor (tand)jarsen een bindend geschiktheidsexamen

(zonder numerus clausus) na eerste kan om zo de druk op de studiekeuze in het sekundair onderwijs te verminderen. Inmiddels werd het een ingangsexamen vóór eerste kan. In datzelfde rapport was een algemene studentenbeperking trouwens nakend. In het licht van wat Dillemans de opkomend kennis- en informatiemaatschappij noemt, stelde hij — net als hij tijdens zijn rectoraat al deed — nieuwe onderwijs- en examen-systemen voor: permanente vorming en zelfstudie, twee systemen die echter een betere begeleiding van de student en dus meer geld vergen. VVS wou dan ook dat de door de optimalisering uitgespaarde gelden in de eerste plaats daarvoor werden aangewend. Zo zou een maatschappelijke tweedeling tussen wie toegang heeft tot kennis en de 'have nots' kunnen worden tegengegaan. Gezien de strikte budgettering viel het natuurlijk te verwachten dat men zou kiezen voor een studentenbeperking. Maar in de voorlopige besluitvorming rept men hierover met geen woord.

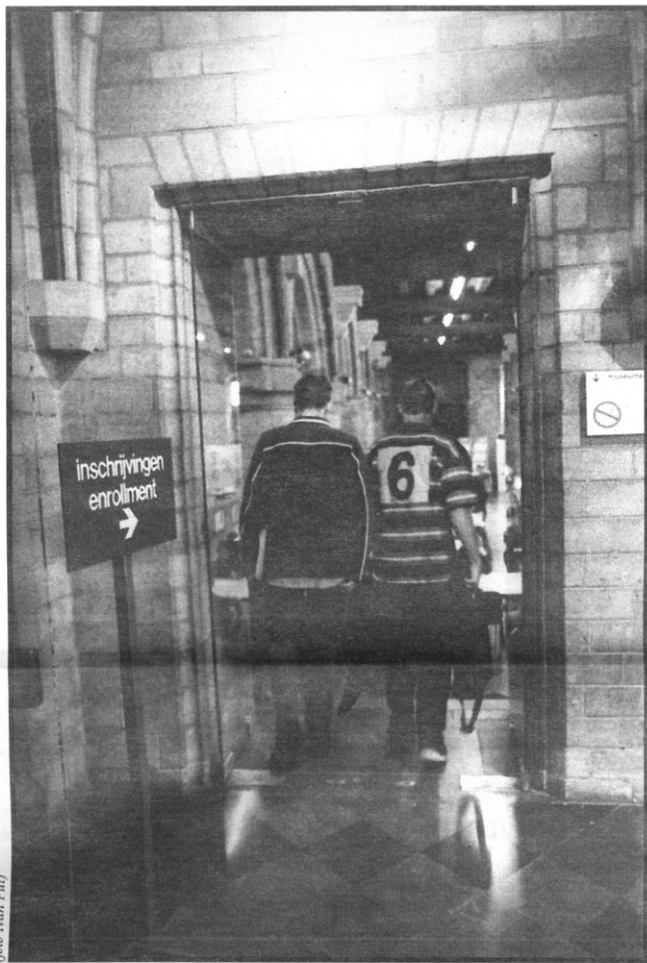
Zo stil over een algemeen universitair toegangsexamen werd gezwegen in de besluitvorming van april dit jaar, zo luid verkondigde Dillemans in zijn tweede voortgangsrapport: "Alle jongeren leggen in hun school hetzelfde examen af om tot een universiteit toegelaten te kunnen worden." (De Standaard van donderdag jongstleden) Reden hiervoor zijn vooral de hoge kosten van de vrije toegang tot de unief en het hoge aantal mislukkingen. Het examen zou moeten peilen naar het 'kunnen', niet zozeer het kennen, en zou ervoor moeten zorgen dat twintig tot vijftien procent jongeren worden verwijderd die aan de unief toch nooit zouden slagen. Het meest schokkende is misschien wel het feit dat Dillemans het mogelijk vindt voor de toelating tot de universiteit enkel rekening te houden met wie in het middelbaar onderwijs zestig procent haalde.

Bal

Niet alleen het tijdstip van deze mededeling verraste de studenten — het rapport werd al verwacht in januari dit jaar —, maar ook de manier waarop het bekend werd gemaakt verbaasde eenieder. VVS en VSK lieten onmiddellijk weten dat een debat waar men wel de pers, maar niet de studenten laat meedebatteren, ingaat tegen elke vorm van goed beleid. Opvallend en veelbelovend is in elk geval de snelheid waarmee VVS nu op de bal speelt en met een standpunt naar buiten komt.

Als principieel voorstanders van een maximale demokratisering van het onderwijs van bij hun oprichting, wijzen VVS en VSK een algemeen toegangsexamen voor de unief radikaal af. Ook VLD, Agalev, en de jongeren van VU en CVP lieten zich hierover in negatieve zin uit. Niet alleen leert de ervaring dat zo een proef drempelverhogend werkt, ook lijkt blijkens de toelatingsproef voor geneeskunde in eerste kan van het academiëjaar '97-'98 bewezen dat een wetenschappelijk verantwoorde test die met honderd procent zekerheid bepaalt of iemand uniefcapaciteit heeft, onmogelijk ineem te steken valt, aldus VVS. Slagen aan de universiteit heeft met meer te maken dan met studiegebonden redenen.

De alternatieven voor een algemeen toegangsexamen die het falingspercentage zou drukken, liggen volgens VVS dan ook in een betere studiebegeleiding in het sekundair onderwijs, zowel van het lerarenkorps als de scholieren, gekoppeld aan een goed functionerend PMS. Ook Dillemans zou pleiten voor een betere studiebegeleiding in het sekundair onderwijs. Tenslotte is het voor de studentenbeweging een uitgemaakte zaak dat een eventuele meerkost van een dergelijk beleid toch niet kan opwegen tegen democratische beginselen van de vrije toegang tot de unief.

(foto Ivan Pau)

En wat denkt de politiek?

Over de kwaliteit van het onderwijs wordt niet enkel op universitair nivo overleg gepleegd. Uiteindelijk zullen de finale — politieke — beslissingen op ministerieel nivo genomen worden. Daarom vroeg Veto de politieke partijen om een reactie op wat uit De Standaard bekend raakte over het tweede voortgangsrapport van ererektor Dillemans. De VLD, Agalev, de Volksunie-jongeren en de CVP-jongeren stonden klaar met een standpunt.

De VLD is vierkant tegen het inrichten van een toelatingsproef voor de universiteit, en dat voornamelijk vanuit het fundamentele recht op vrije studiekeuze. Wel kunnen ze zich terugvinden in een oriënterende proef ter voorlichting, in het laatste jaar middelbaar.

Ook volgens Agalev kan het niet dat een democratische verworvenheid als vrije en gelijke toegang tot het onderwijs op de helling worden gezet. De mogelijke kostprijs ervan kan hier geen argument zijn. Agalev voegt er zelfs aan toe dat het een jokerbeurs wil invoeren omdat éénmaal mislukken nu een financiële drempel kan zijn voor sommige studenten om het jaar over te doen.

De VU-jongeren vinden in de eerste plaats dat Dillemans de oude "humaniora"-idee op de helling zet, dit vanuit de vrees dat de middelbare school volledig zal draaien rond zo een alfa- of beta-examen. Het opstellen van valide examens zien zij niet zitten. Ze wijzen ook op de sociale gevolgen van zo een beleid: eerst en vooral zelfmoorden door stress op school zoals in Nederland en Griekenland, maar ook een mogelijke tweedeling van de maatschappij. Ook de kosten van zo een proef zijn volgens hen niet gering. Ze pleiten dan ook zondermeer voor een vrije studiekeuze.

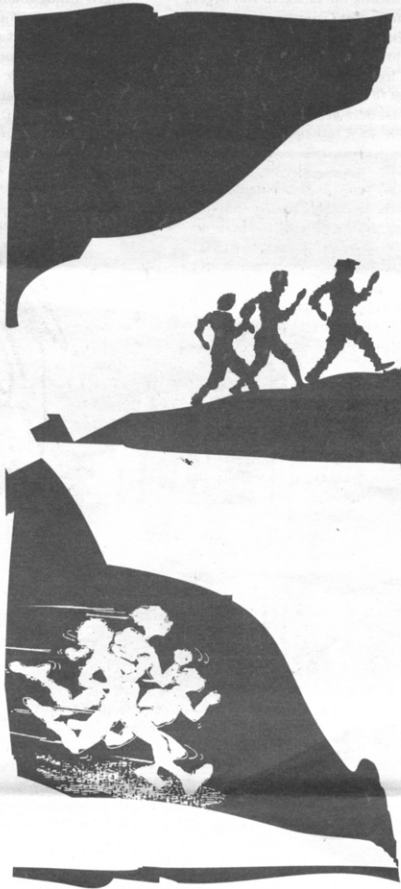
De CVP-jongeren zijn in de eerste plaats blij om de poging tot kwaliteitsverbetering van het universitair onderwijs. Bij een algemeen toelatingsexamen stellen zij zich echter serieus wat vragen, vooral omtrent de de mogelijkheid een degelijke proef in te richten. Helemaal onaantvaardbaar vinden zij echter de voorgestelde uitsluiting van allen die minder dan zestig procent haalden in het middelbaar onderwijs. Dit noemen zij een oorlogsverklaring aan de demokratisering. Tenslotte pleiten zij voor een inspraak, zowel van studenten bij universitair overleg als van jongerenpartijen bij politiek overleg.

(ab)

Aernout Beke

marathon

L O P E N - S T A P P E N

UNIVERSITAIR SPORTCENTRUM

4 NOV 98

Inschrijvingen: Sportraad Studenten K.U. Leuven Tervuursevest 101 3001 Heverlee 016/32 91 33
 Voorinschrijvingen tot vrijdag 31 oktober 1997: 150,- (studenten) / 250,- (niet-studenten)
 Start 42 km: lopers 17u30 - stappers 15u30
 Start 21 km: lopers 19u30 - stappers 18u30
 Start lopers 10km: 19u45

Generale Bank

SPORTRAAD IS EEN GELEDING VAN LOKO

<p>INSCHRIJVINGSTROOKJE LEUVENSE STUDENTENMARATHON 4 NOVEMBER 1998</p> <p>LOPEN HEEL ☐ HALF ☐ 10 KM ☐ STAPPEN HEEL ☐ HALF ☐</p> <p>NAAM _____ VOORNAAM _____</p> <p>STRAAT _____ NR. _____ BUS _____</p> <p>POSTCODE _____ GEMEENTE _____</p> <p>TELNR. _____/_____ GEBORTE DATUM ____ D ____ M ____ J</p> <p>GESLACHT MAN ☐ VROUW ☐</p> <p>STUDENT ☐ PERSONEEL KULEUVEN ☐ ANDERE ☐</p> <p>INDIEN STUDENT KUL ☐ ANDERE ☐ FACULTEITSKRING _____</p> <p>FORMULIER BEZORGEN TEN LAATSTE OP VRIJ. 30 OKTOBER AAN SPORTRAAD, TERVUURSEVEST 101, 3001 HEVERLEE. 016/32.91.33 FAX 016/32.91.99</p>	<p>VAK VOOR ORGANISATIE</p> <p>Betaald ☐</p> <p>☐</p> <p>☐</p> <p>☐</p> <p>☐</p>
---	--

Twee dagen op één dag

De dagen zijn duur tegenwoordig, iedereen lijkt er wel eentje te willen opeisen en herdoen. Er is moeder- en vaderdag natuurlijk, maar ook Open Monumentendag is nog niet zo lang voorbij, terwijl afgelopen zaterdag gewijd was aan de klant. Het klinkt paradoxaal maar op zaterdag drie oktober zijn er zelfs twee dagen: de Trein-Tram-Busdag en de Dag van de Democratie. D-Dag wordt voor de tweede keer georganiseerd door TriAngel en het Centrum voor Politieke Vernieuwing — twee van de pijlers van ID21. In vergelijking met afgelopen jaar wordt D-Dag inhoudelijk beter uitgewerkt — met ditmaal als centraal thema 'arbeid in de eenentwintigste eeuw'. Tegelijk verandert ook de formule: naast de middagactiviteiten komt er namelijk nog een D-Avond en een D-Nacht.

Het is niet toevallig natuurlijk, dat de Trein-Tram-Busdag samenvalt met D-Dag. Eén van de doelstellingen van dat laatste initiatief is precies het lokken van zoveel mogelijk mensen die niet beroepshalve met politiek bezig zijn, de man in de straat met andere woorden. Neem een weekenddag in de nazomer, roer daarbij de verlokking van goedkoop openbaar vervoer, een lokatie — het kongrescentrum van de Antwerpse Zoo — die vlakbij het station gelegen is en ook nog eens populair is bij kinderen, en je hebt het recept voor een ideale gezinsuitstap.

Interaktie is ongetwijfeld één van de kodelwoorden van het hele opzet. D-Dag wil een forum voor discussie aanbieden en zo het debat aanzwengelen. Vertrekend vanuit de bekommernis om 'arbeid in de eenentwintigste eeuw' wordt gediscussieerd over de trends die de arbeid zal ondergaan, over de dreiging van de sociale uitsluiting en de rol van de overheid en sociale partners. Op het cyberdebat — de website van D-Dag is <http://www.d-dag.be> — kan iedereen zich uitspreken over zes thema's die verschillende aspecten van de verhouding arbeid-samenleving belichten. Om de debatten zo breed mogelijk open te trekken stelt de organisatie zich pluralistisch op en wordt samengewerkt met een hele keur aan partners: van politieke partijen tot vakbonden, van niet-gouvernementele organisaties tot de chiro.

Uitfreaken

Het belang dat gehecht wordt aan de nieuwe media — zo is er een heuse inter-nethal en digitale tentoonstellingen — ver-raadt het belang dat D-Dag hecht aan de jongeren. Zij zijn het tenslotte die de samenleving naar nieuwe wegen moeten gidsen. Op de jongerenkonferentie kunnen ze afvast van gedachten wisselen over bijvoorbeeld de produktie van sportschoenen in de derde wereld, of bij Bert Anciaux (ID21) of Anne Van Lancker (SP) op schoot gaan zitten.

D-Dag is een politiek festival als het ware. Een druk programma, lichtvoetig en diepgravend, met voor elk wat wils, met

DE STADSWACHT ZIET U OVERAL

headliners en toevallige ontdekkingen. Een lokatie waar je van het ene naar het andere kunt lopen, of ergens tussenin blijft hangen om na te praten. Nadien, op respectievelijk de D-Avond en D-Nacht, presenteren Tom Lanoye en Guy Mortier een politieke show (zie kader) en kun je gaan uitfreaken op een gratis konsert en fuif met ondermeer

Lux Janssen en Buscemi.

Benny Debruyne

Op zaterdag drie oktober vindt D-Dag plaats in de kongreszalen van de Zoo van Antwerpen, vlakbij het Centraal Station. Een kombi-ticket kost 450 frank, de D-Dag zelf 100 frank en de D-Avond en D-Nacht elk 300 frank.

Tien keer gratis naar de D-Avond

Politieke vernieuwing, een nieuwe politieke cultuur, ... het kan niet verhinderen dat ook voor TriAngel en het Centrum voor Politieke Vernieuwing de dag gevolgd wordt door de avond en de nacht. En voor een goede demokraat begint de avond blijkbaar om 20 uur met een politieke show. 'Straffe Stemmen' als daar zijn Marcel Vanthilt, Marc Uytterhoeven, Tom Naegels, Jeroen Olyslaegers en Dirk Denoyelle mogen dan onder de deskundige begeleiding van Tom Lanoye en Guy Mortier in de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen hun ding komen doen. Ook Raf en Ronny en andere politieke beesten — Herman de Croo, Bert Anciaux en kersvers minister Steve 'bartender' Stevaert hebben reeds toegezegd. Het aantal plaatsen voor deze D-Avond is beperkt zodat op voorhand reserveren (Tel.: 0900/00311) aan te raden is. Tenzij je natuurlijk één van de tien gelukkigen bent die deze week (vanaf woensdagmiddag) een vrijkaart komen afhalen op de Vetedakatie.

Na de D-Avond komt, jawel, de D-Nacht. Om 22 uur is er een gratis openlucht-konsert op het De Coninckplein, op wandelafstand van de Koningin Elisabethzaal. Op datzelfde plein, met name in de oude Ford-garage (Permekegebouw), gaat op dat moment ook de D-Nacht-party van start met ondermeer DJ's Lux Janssen, Cinérex, Buscemi, Groove Merchant en Stéphanie. Democratisch dansen is daar de boodschap.

(kd)

UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA (WEL)

Op niveau al 18 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 15 oktober, 20 u.

(boven bibliotheek Sociale Wetenschappen, Van Evenstraat)

M.m.v. Jos Bouveroux (VRT), Stijn Coninx (film), Lieven Dufour (D&D),

Hans Devroe (UWLM), Flor Stein (VRT), Dirk Tieleman (VRT) e.a.

INFO/INSCHR. 016/22.93.24 ... tijdig!

(advertentie)

Internationale betrekkingen

De Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) is een vrije studentenvereniging, opgericht in 1945. Zij richt zich voornamelijk naar de Vlaamse student wiens interesses uitgaan naar de internationale aktualiteit, zowel op politiek, economisch als sociaal vlak. Tot de activiteiten die KIB organiseert behoren onder andere de (meestal gratis) tweewekelijkse voordrachten, gehouden door ambassadeurs, academici, NGO-medewerkers — kortom, door mensen die in praktijk voortdurend gekonfronteerd worden met internationale problematiek. De KIB geeft ook elk jaar studenten de kans om een bezoek te brengen aan de belangrijkste politieke instellingen, zowel hier in België als tijdens een twee- à driedaagse reis naar Parijs, Den Haag of andere Europese steden. Bovendien is men sinds vorig jaar actief bezig met de oprichting van een internationale koepel die verenigingen zoals de KIB groepeerd. De Kring voor Internationale Betrekkingen creëert via deze internationale structuur tal van mogelijkheden die met relatief weinig geld te realiseren zijn (bijvoorbeeld een uitwisseling naar Portugal, een VN-simulatie bijwonen in Nederland, een culturele uitwisseling in Wit-Rusland of Bulgarije...)

Kris Maasen, de nieuwe voorzitter van de KIB, wil er wel degelijk de nadruk op leggen dat de Kring volledig neutraal is en ook openstaat voor studenten van alle verschillende fakulteiten. Topics als mediapolitiek, economie, rechten, multinationals, vrouwen in conflict of religie, worden op internationaal nivo pas echt interessant wanneer ze juist vanuit verschillende invalshoeken belicht worden.

Op maandag 12 oktober en dinsdag 13 oktober is er om 20.00 uur een informatie-vergadering voor al wie er ook maar aan denkt om een handje toe te steken of om deel te nemen aan één van de vele activiteiten. De infosessie gaat door in de videozaal van Pangaea, Vesaliusstraat 34. Wie niet kan komen, kan nog altijd voor meer informatie terecht op de volgende adressen: KIB, Van Evenstraat 2B, 3000 Leuven - fax 016/32 30 88 en Kris Maasen, Tiensestraat 131, bus 3 (Kristol.maasen@student.kuleuven.ac.be)

(db)

DANSATELIER

Jazz-dans
Klassiekbaliet
Dans-aerobic
Hip-hop
Figuurtraining

GRATIS PROEFLESSEN
GEDIPLOMEERDE DANSDOCENTEN
ALLE LEEFTIJDEN EN NIVEAUS
VOOR DANS-AEROBIC-FIGUURTRAINING-
MOGELIJK PER LES OF PER 10 LESSEN TE BETALEN

SPECIALE PRIJS VOOR STUDENTEN

INFO: DIESTSTESTRAAT 234 (vlakbij het station) LEUVEN
Tel. & fax 016/23 26 40

Flip de fruitvlieg

Om het andere jaar brengt het Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant een reeks konserten met 'meesterwerken' uit de twintigste eeuw. Het is de bedoeling van het Festival om stap voor stap minder bekende gekomponeerde muziek voor het voetlicht te brengen en zo haar ooit vernieuwende muzikale aard weer op te waarderen. Het resultaat is evenals twee jaar geleden een evenwichtige en gevarieerde mengeling van bekende en minder bekende stukken van bekende en minder bekende komponisten. Een programma für Kenner und Liebhaber.

Festival van Vlaanderen
Vlaams-Brabant

De gekomponeerde muziek van de twintigste eeuw, en meer bepaald de 'nieuwe muziek', de avant-garde, roept ook vandaag nog geregeld vragen op. Bijvoorbeeld of deze muziek wel echt voor een publiek gemaakt werd, of eerder als een virtuoze oefening in komponeren moet bekeken worden. Na het modernisme lijkt het bestaan van deze gekomponeerde avant-garde steeds meer precair. Wat is nu nog de eigenheid van deze muziek binnen de gehele waaier van muzikale produkten? Het kunstwerk van Panamarenko dat als motto de affiche van het Festival siert, zet ons op weg om na te denken over de gekomponeerde muziek in de twintigste eeuw.

Timbre

Komponeren kan beschouwd worden als een activiteit die de weerbarstigste klankmaterie onder de knie wil krijgen. Dit is overigens nadrukkelijk als project te lezen in de evolutie van seriële naar elektronische muziek — waar uiteindelijk ook de sublieme restraktie van de toonvorming, het timbre, de nuance beheerst wordt. Zo is ook in het werk van Panamarenko de konstruktie alom aanwezig, maar krijgt deze uiteindelijk vleugels. Met het virtuele opstijgen van het werk wil ook de konstruktie uitdrukkelijk ontsnappen. Ook gekomponeerde muziek kan de konstruktie zorgvuldig maskeren, om zich uiteindelijk vederlicht te tonen, transparant en rijk geschaakerd. Het zijn dus evenzeer de konstruktie en de dominante vormkonventie die weerbarstig zijn. Toch kan het resultaat uiteindelijk ontwapenend zijn. Panamarenko's werk luistert gepast naar de naam Flip de fruitvlieg — een belachelijke naam voor een kunstwerk, die echter wel een ontwapenende weerbarstigheid weergeeft, met de nodige zelfrelativering.

De zoektocht naar een dubbelzinnige omgang met het vormenarsenaal van de traditie is voor de avant-garde steeds een centrale topic geweest. Niet alleen vandaag de dag, waar het postmodernisme zich laat karakteriseren als een herdenking van verworvenheden. De avant-garde heeft zich altijd afgezet tegen het gemeengoed, en zich hiertoe vaak in de rol van underdog moeten wentelen. Het Festival van Vlaanderen wil ook zo'n positie innemen, het wil zich met Mauricio Kagel presenteren als een reeks *Märsche um den Sieg zu verfehlen* — marsen om de overwinning te mislopen. Gekomponeerde muziek moet steeds weer als project gewaardeerd worden, niet als verdienste (om bijvoorbeeld de universitaire goegemeente op haar wenken te bedienen). De kritische activiteit van een Festivalprogramma dient zich niet anders te gedragen: aandacht vragen voor de hardnekkige verschijning van fruitvliegjes zonder hun weerloze karakter te loochenen.

Pistool

Hoe zit het nu met de muziek zelf, wat wordt ons zoal voorgeschoteld deze dagen? Overeenkomstig het motto lijkt het gepast om ongewapend naar het Festival te trek-

ken. Hier stelt zich dan weer het probleem dat het niet zonder meer mogelijk is om met een onschuldig oor de traditie en haar permutaties en manipulaties te onderscheiden van elkaar — gelukkig is er een voortreffelijk programmaboek voorhanden. Een eerste konsert brengt enkele vioolsonates van vooraanstaande komponisten die mee het muzikale verloop van de eeuw bepalen, met name Janáček, Schönberg en Bartók. De sonate is bij uitstek een vorm met een lange traditie, waarbinnen de avant-garde een ambivalentie, een spanningsverhouding tussen konventie en vernieuwing kon waarmaken op uiteenlopende manieren.

Andere konserten worden eveneens geordend rond een thema en de bezetting. De Ebony Band brengt werk van Schulhoff, Weill, en Berg, drie komponisten die hun sporen verdienden in het Interbellum. Deze periode wordt gekenmerkt door een bijzondere vorm van vernieuwing die de traditie hoog in het vaandel draagt. De nieuwe bendient zich van een 'Nieuwe Zakelijkheid', een neoklassicisme dat terug transparantie en strakke vormen wil, zoals we die kennen van respektievelijk Mozart en Bach. Tegelijk komt dit neoklassicisme haar puriteinse verlamming te boven door te snoepen van de overzeese jazz, een gebruiken van haar ritmes, speeltechnieken en instrumenten.

Vaart

Verder is er een programma met koor-muziek van de Weense school en Iannis Xenakis. Hier springt als vanzelfsprekend de bezetting in het oog, omdat de nieuwe muziek precies niet als een koor wil klinken. Voor fijnproevers — zij het evenzeer van wilde brokken — is er een pianoprogramma met Vlaamse komponisten, van Goeyvaerts tot Logghe. Het wordt uitgevoerd door Jan Michiels, de man die reeds meermaals met een verbluffende dynamiek werk uit deze traditie naar Leuven bracht.

Het meest opmerkelijke konsert is zonder twiifel *Futuristengefahr!*, dat om te beginnen al de konventie van de opvoeringsruimte tart. Het is namelijk een lokatieproject in de Molens van Orshoven aan de Leuvense Vaart, geschikt om de machinale fascinatie van de futuristen ook via het

kader op te wekken. De komponist die opgevoerd wordt is de Amerikaan George Antheil, veeleer berucht dan bekend. De man was van vele markten thuis: hij schreef onder meer een detektivroman, verzorgde de hartsrubriek van een tijdschrift, hield zich bezig met hormonen-onderzoek, gaf advies voor een borstvergroting, en ontwierp samen met de eerste

naaktzwemster van Hollywood een radio-gestuurde torpedo voor de Amerikaanse zeemacht. In de konsertzaal echter was de aandacht geregeld ver te zoeken, zodat Antheil oostentatief een pistool op de vleugel legde, teneinde het publiek tot stilte aan te manen. Of het vandaag nog zo'n vaart loopt zoekt u zelf maar uit.

Jeroen Peeters

SPORTSCENTER TERNAT
E40 BRUSSELS-OSTEND EXIT TERNAT

AXION presents

Rock Ternat

FRIDAY 9 OCTOBER - 8.30 P.M.

DONNA'S DANSFOLIE

SATURDAY 10 OCTOBER - 2.45 P.M.

LEEB - DE HEIDEROOSJES

DE BOSSEN - NOORDKAAP

BETTY GOES GREEN

ANOUK FRONT 242

TECHNO HALL:

PRAGA KHAN (LIVE)

DARREN PRICE (OFFICIAL UNDERWORLD DJ)

THE NEON JUDGEMENT (LIVE)

CJ BOLLAND (♥ TECHNO, LOVE PARADE)

ROCK HALL:

FELLATIO PROFUNDA

RADIO FAVORIET

ADVANCE SALES: AXION Agencies: Brussels, Brabant, Aalst-Dendermonde, Gent, MUSIC MANIA, HVH Megastores, Music Box, Quick Ternat, Youth Clubs and Cafés

INFO: (02) 582 01 85 FROM 8:10 ONWARDS: (02) 581 00 35

V.O. van molens 1, Bodengrond 178 - 1740 Ternat

HET LAATSTE NIEUWS De boeiendste krant van 't land

ADV. SALES: FRID. 150 SAT. 350,-

WEBSITE: <http://www.innotechnics.com/rock.htm>

overtoom THE BURNING TORNADO	Declarator Klit-Leroy Antwerp, Tienen, Sint-Truiden Antwerpen 03 21 00 00	DRUKKERIJ Van der Broek & Co. COMMUNICATIEMIDDELEN & RECLAMEBUREAU Ternat 02 581 00 35	EXPRESS TERNAT Tel: 02 583 65 00	EDERIE Tel: 02 583 65 00
FAVORIET 02 583 65 00	De Marie 02 583 65 00	STUDIO BRUSSEL 02 583 65 00	PALM 02 583 65 00	TEEK 02 583 65 00
Winfield 02 583 65 00	PROFOTOX 02 583 65 00	PROFOTOX 02 583 65 00	PROFOTOX 02 583 65 00	PROFOTOX 02 583 65 00

Wie zoekt naar schoonheid zit mis

Flamenco is niet zomaar een Spaanse folkloristische dans. Dat is toch de boodschap die Ivo Hermans meegeeft in Duende. Een bericht over Andalucía, flamenco en zigeuners. Doorheen de mooie beschrijvingen van Zuid-Spanje en de gesprekken met de plaatselijke bevolking, wordt de ziel van de flamenco blootgelegd. In tegenstelling tot andere traditionele muziekgenres, is de flamenco nog steeds heel actueel en doordrongen van de hedendaagse Andaloësische problematiek. Een gesprek.

Veto: In de toeristische folders over Spanje wordt gemakkelijk naar Andaloësische stereotypen gegrepen. Met uw boek hebt u waarschijnlijk een ander doel voor ogen.
Hermans: «We willen vooral waarschuwen voor vertrappingsgevaar voor fragiele cultuurvormen, veroorzaakt door de toegenomen mobiliteit. Wat doe je er aan? Ofwel beschermen, maar dat is niet te realiseren. Ofwel een beetje eerbied aanleren bij reizigers. Ik wil de complexiteit van een lange traditie beschrijven en aantonen dat die muziek bedreigd wordt door moderne, versneden wereldmuziek. Flamenco loopt op die manier het risico niet meer dan een folkloristisch fossiel te worden.»

Cherrymagnaat

Veto: Wordt de folklore nu al niet sterk gekommercialiseerd: toeristische flamencohuizen in Granada, de Feria van Sevilla en haar sevillanas? Laten die de oorspronkelijke beleving nog aan bod?
Hermans: «Er is meer dan de sevillana. We onderscheiden sinds 1900 drie soorten flamenco. Er is de revue flamenco die van de café cantante over de teatro de flamenco op de grote podia belandde, vooral buiten Spanje. Er is de uiterst commerciële flamenco voor kusttoeristen. Dan is er ook nog de flamenco die de echte zigeunercultuur toont. Die zuivere lijn heeft zich nooit gericht op het grote publiek en daar valt dus niet veel geld mee te verdienen.»
Veto: De flamenco is niet altijd even geliefd geweest. Nemen fierheid en hoogmoed nu de plaats in van de vroegere schaamte?
Hermans: «Flamenco heeft sinds haar verspreiding twee totaal tegenstelde effecten gekend. Het werd gelinkt aan het mondaine, maar ook aan het marginaal dekadente. Flamenco heeft zo een negatieve konnotatie waar de gemiddelde burger een beetje huiverig bij staat. Onderaan de basis vinden ze dat niet erg, en boyenaan ook niet. Zo schaamt het moenaar zich niet omdat het geen assimilatievrees heeft. Mensen als Domecq, de cherrymagnaat uit Jerez de la Frontera brengen de zigeunerzangers zonder meer in huis. Aan de andere kant is Spanje bang voor iets dat nog steeds verder leeft: het isolement, het slecht aan Europa gelast zijn. Maar ik ben ervan overtuigd dat in de eenentwintigste eeuw de flamenco zich gaat profileren zoals ooit de zwarte blues dat deed. De weerkaatsing van het succes in het buitenland zal in Spanje terugkomen als 'orgullo', fierheid.»

Held

Veto: De dood fascineert de zigeuners. U vermeldt in deze kontekst het drugprobleem als spel met de dood. Is dat niet een beetje te romantisch opgevat?

Hermans: «Ik ken de gitanos (zigeuners) heel goed en ik heb daar vreselijke dingen gezien die ik niet in mijn boek wil schrijven. Het gaat tenslotte over flamenco. Tien jaar geleden hoorde ik jonge kereltjes elkaar uitdagen "jij durft je niet inspuiten". Dan is er al veel moed nodig om neen te zeggen of een andere naald te gebruiken, want de 'vriendschap' staat boven Aids. Dat is nu wel anders. Er zijn er te veel gestorven. De nieuwe held stelt zich boven de zaak en weigert drugs. Je moet dapperder zijn om het niet te doen dan het wel te doen.»

Veto: Is het tragische karakter van de zigeuner ook terug te vinden in de chabolos, de sloppenwijken?

Hermans: «Neen, dat heeft meer te maken met het opportunisme van de zigeuners. Als de zigeuner iets kan verkopen wat hij vandaag niet meer nodig heeft, zal hij dat doen. Ik heb vaak sociale projecten zien mislukken. Huizen worden afgebroken om de onderdelen te verkopen en zo vrijheid te kopen. Zolang zigeuners ervan overtuigd zijn dat het leven kort is en er dus moet gefeest worden, zal er niets veranderen. Aan de andere kant zorgt de klangeest, in

doen aan heel wat regels. Remt die technische strakheid het oergevoel van de Duende niet af?

Hermans: «Ik heb daar een metafoor voor: het schrift. Herinner je hoe moeilijk het was om te leren schrijven. En nu kan je in het pikdonker je naam schrijven. Dat bedoel ik, op het ogenblik dat de regels evidenties zijn zonder dat er een beslissing uit het brein moet aan voorafgaan, dan is de spontaneiteit van de Duende verzekerd. Maar als men er geen levensvraag van maakt en het maar af en toe eens doet, zwijg me dan toch over Duende.»

Veto: Hoe doe je het dan concreet om niet-ingevijden dat gevoel toch te laten bereiken?

Herman: «We schetsen de essentiële gedachten, geschiedenis en meesters van de flamenco. Dan leiden we de gitarist en de zanger in. Uiteindelijk zitten de mensen na enkele uren midden in het optreden. De teksten en de achtergronden zijn hun duidelijk en dan gaat het optreden gewoon door. Buiten Spanje is het altijd een probleem om interactie tot stand te brengen tussen zaal en podium. Flamenco is maar goed wanneer die wisselwerking er is. Na een mentale voorbereiding van het publiek

onze ogen, voor wat vrijheidsbeperking. De sterke familieband is typisch voor nomaden, al zijn de Spaanse zigeuners dat al lang niet meer. De groep blijft toch nog altijd van fundamenteel belang voor de ontwikkeling van het individu. Die toestanden doorklinken komt dan eigenlijk neer op spotten met de grondwet.»
Veto: Om goed flamenco te dansen moet je vol-

lukt dat beter.»
Veto: Hoe zit het dan met de rauwe flamenco, enkel stem zonder gitaar en dans?
Hermans: «De gitaar is er sinds 1870 bijgekomen. De laatste decennia is er een egalitatie gekomen tussen zang, gitaar en dans. Ik heb zelfs de indruk dat dans en gitaar de zang hebben voorbij gestoken bij een ongeoeft publiek. In Spanje is de

Duende

HET BOEK 'DUENDE' VERTELT OVER DE BEHEKING DOOR FLAMENCO IN HET MILIEU VAN DE SPAANSE ZIGEUNERS. DE SCHRIJVER ERVAN, IVO HERMANS, OPENT ELKE ZATERDAG VANAF 20 UUR HET LOKAAL: 'DE KOERIER VAN NAVARRA'. AAN DE TOEG TAPAS EN WIJNEN UIT HET ZUIDEN. SOMS CONCERTEN. INFO HIEROVER OP DE ZATERDAGEN IN DE KOERIER OP DE TERVUURSEVEST 130, ZO'N 100M VOORBIJ DE SPORTKOTTUNNEL RICHTING CAPUCIJNENVOER. 016/238416.

Foto: Hermans

zanger altijd centraal, maar een konsert in Tokyo of New York heeft het visuele nodig als steun.»
Veto: Nochtans laat u in uw boek meermalen doorschijnen dat flamenco niet om de vormschoonheid bestaat.
Hermans: «Flamenco heeft geen esthetisch doel. Het wil niet behagen, het wil ontroeven met vrij rauwe, zelfs vrij onbehaaglijke middelen. Wie zoekt naar schoonheid zit mis.»

Stier

Veto: U stelt in uw boek dat wat de weemoedige Saudade voor de Portugese fado is, de Duende voor de flamenco is. Gaat dat wel helemaal op?
Hermans: «Als verschijnsel wel, maar ze zijn onderling verschillend. De Duende is een tragisch verschijnsel, de Saudade is nostalgisch-melancholisch. Maar het merkwaardige is dat die twee muzikale cultuurverschijnselen een bepaalde onvermijdelijke emotie hebben om het genre tot zijn recht te laten komen. Anders blijft het enkel een formaliteit. Duende zet zich bijtend vast in tragiek. En Saudade gaat terug naar iets wat nooit zal zijn.»
Veto: Zit in dat rauwe karakter van de flamenco ook de thematiek van de dood?
Hermans: «Ja, maar ook de uitdagingdrang. De Andaloësiërs zijn formidabele provokateurs. De stieren bijvoorbeeld. De stier was ooit een heidense vruchtbaarheidsgod maar stond daarna voor al het woeste van de mens. Daarbij komt het voortdurend pronken met de durl.»
Veto: Staat die dood en de durf niet haaks op de alegria, de vrolijkheid die zo kenmerkend is?
Hermans: «Nu komen we heel dicht bij de beschrijving van Duende. Ekstreman staan tegenover elkaar in Andaloësië: doodzucht en durvingsdrang. Bovendien is er een ekstreme aandacht voor vreugde. De Duende-ervaring komt meer op het overstijgen van het polaire, binaire systeem, het ervaren van die tegengestelde gevoelens op hetzelfde moment. Dat vervekt kippevel en tranen.»
Veto: Die alegria heeft ook een religieuze component, weerspiegeld in een lange traditie?
Hermans: «Religieuze gevoelens en alegria vinden we bijvoorbeeld terug in massale bedevaarten naar heiligdommen, zoals die van El Rocío. Alle mensen uit de omliggende gebieden kwamen samen leestens en slapen 's nachts in de velden. Daardoor werd inteelt bestreden, en liet men religie en vitaliteit samengaan. Die vruchtbaarheid is later in de figuur van Maria gekristalliseerd. Ook in de flamenco is de Santa Virgen aanwezig, die zowel moeder, maagd, dochter als zus kan zijn. Maria is eigenlijk het sublimste opperwezen. Er is natuurlijk ook een cultus van het lijden, van het berouwen. En dat is wel typisch Arabisch, denk ik: een tragische levensopvatting waar de beslissende hand van het opperwezen doorweegt.»

**Bert Cornillie
Karlien Fluit**

Ivo Hermans geeft op 8 oktober om 19u30 een lezing over Duende in CC Romaanse Poort.

Kurakursussen

Zoals elk jaar organiseert Kultuurraad, één van de geledingen van de Leuvense Overkoepelende Studentenorganisatie, ook dit jaar weer een aantal cursussen. Vier disciplines komen aan bod: dans, muziek, fotografie en teater.

Wie wil dansen, heeft de keuze uit drie cursussen. Er is één inleidende cursus van negen sessies onder leiding van danser/choreograaf Saïd Si Mohammed, waarvoor je 2000 frank betaalt. Daarnaast zijn er twee voortgezette cursussen (nivo 2 en 3) onder leiding van Maria Clara Villa Lobos en Florence Augendre, die respectievelijk 1500 en 2500 frank kosten.

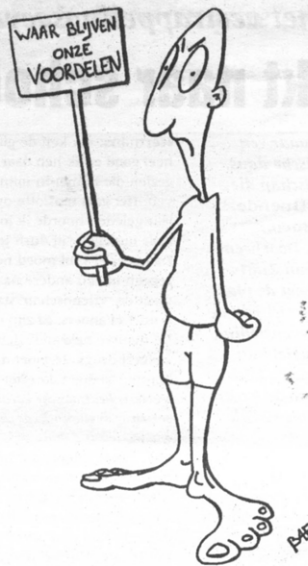
Onder de noemer muziek worden maar liefst negen cursussen voorzien. Voor wie kan beschikken over een mooi stemgeluid zijn er de groepslessen zang van Anja Kowalski, die in vijf lessen van een uur beginners elementaire zangtechnieken aanleert en met gevorderden dieper ingaat op melodische aspecten en improvisatie. Wie minder vertrouwen heeft in z'n eigen fonetische kwaliteiten kan altijd een instrument ter hand nemen. Er zijn groepslessen gitaar voor beginners en jazzgitaar (telkens vijf) en individuele lessen bas, sax, drums, piano en trompet.

Wie over een reflexcamera beschikt, kan zich inschrijven voor de inleidende of de voortgezette cursus fotografie. Beide cursussen omvatten twintig lessen, verdeeld over zeven sessies, en kosten 2500 frank.

Tenslotte zijn er ook nog twee teaterprojecten. Dramaturg Jef Aerts geeft een tiental teaterworkshops met als uitgangspunt het politieke essay 'Civil Disobedience' van Henry David Thoreau. Op basis van deze tekst, aangevuld met beschouwende teksten, websites en videobeelden wordt er aan een eigen LiveArt project gesleuteld. Het tweede project — Body to body — staat onder leiding van Günter Samson en plaatst het lichaam en lichamelijke als ultieme uitdrukking centraal. Gedurende een twintigtal uren wordt zeer intensief gewerkt aan individuele en groepsimprovisaties. Voor geen van beide projecten is podiumervaring vereist. De prijs bedraagt 2000 frank.

Inschrijven voor deze cursussen kan op vijf oktober op het Stuc. De plaatsen zijn beperkt dus op tijd inschrijven is de boodschap. Voor meer informatie kan je altijd terecht bij Gerlinde Snoeck, E. Van Evenstraat 2d, tel. 016/23.67.73.

(kd)

PLATVOETEN-LIGA EIST HERINVOERING DIENSTPLICHT

buitenbaan

Deze week niet in Veto:

VMUS

Deze rubriek zou niet 'Buitenbaan' heten, als we af en toe niet een bevolkingsgroep in het zonnetje zetten, die gewoonlijk vaak over het hoofd wordt gezien (of geaaid, wij denken hierbij aan Monica Lewinsky). Blijkt namelijk, dat reeds op jonge leeftijd aan onze alma mater de geiten van de bokken worden gescheiden. Een groot potentieel aan bekwame vrouwen gaat hierdoor voor de universiteit verloren.

Inderdaad kan de oude instelling van onze universiteit vaak een falloccentrische visie worden verweten. Mannen en vrouwen denken anders, en op zich is daar niks mis mee. Maar de universitaire top is nagenoeg volledig mannelijk, net zoals de metafoor 'universitaire top' op zich. En waar het woord 'rektor' zijn etymologische wortels vindt, daar laten wij uw geest een tekeningetje bij maken.

En toch... Enkele decennia van feministische drukingsactiviteit hebben hun sporen nagelaten, waarbij we helaas alweer gebruik moeten maken van mannelijke beeldspraak. De cyclische indeling in academische jaren is bijvoorbeeld resultaat van tipisch vrouwelijk inzicht. Dat voormalig rektor Dillemans daarvan wil afstappen (ten voordele van een lineaire opbouw naar de uiteindelijke — hijje! — proklamatie), daar zal zijn genderbepaaldheid wel voor iets tussenzitten. Het slagveld zal onzes inziens reeds te situeren zijn in wat nu nog de eerste cycli van de academische loopbaan genoemd wordt.

We moeten dus toewerken naar een verzoening van sirkulariteit en lineariteit, in wat wij heden voorstellen: de zogenaamd 'fallocyclische' indeling van het academische jaar. Meer bepaald dachten we in de richting van een universitaire 'Tour de France', waarbij diegenen die de beentjes het snelst laten draaien (het 'sirkulaire' aspekt) het hardst rechtdoor rijden (het 'lineaire' aspekt). Wie daarbij een zestig- tot tachtigurenweek doet, komt buiten de tijd aan en wordt — tot eigen scha en schande — gediskwalificeerd: vrouwonvriendelijk kan men dat niet noemen. Maar dat men af en toe een stevige kol van eerste categorie te lijf zal moeten gaan, dat zal geen werkgroep ooit kunnen voorkomen. Misschien is het beste nog proberen te genieten van de beklimming.

Baldewijns

Naast Tobback en Van den Bossche deed ook Eddy Baldewijns mee aan de ministeriële stoelendans. Hij komt op het zijte van ex-onderwijsminister Luc Van den Bossche, die nu de plaats van Tobback inneemt als minister van Binnenlandse Zaken. Voordien was Baldewijns minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Vervoer. Zijn stoel wordt nu bezet door de Hasseltse burgemeester en Vlaams parlementslid Steve Stevaert. Zelf

is Baldewijns altijd burgemeester gebleven van het Limburgse Gingelom. In de jaren tachtig was hij SP-woordvoerder voor onderwijs. In de Schoolpaktcommissie zorgde hij voor heel wat beweging, wat later vooral Van den Bossche ten goede kwam. Onderwijszaken zijn hem dus niet vreemd. Ook was hij de man achter de weekendhuisjessloop en startte hij vernieuwende projecten. De nieuwe minister van Onderwijs is gekend om zijn zachte diplomatie, in tegenstelling tot zijn voorganger.

(kf)

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 25
Nummer 2
29 september 1998

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofdredactie: Jeroen Lissens
Redaktiesecretaris: Benny Debruyne

Redaktie: Aernout Beke (ongewild),
Sofie Overstijns (onwetend), Kristof
Daniels (zonder inspraak), Raf Gerits (wil
naar de Jona)

Fotoredactie: Joost Helsen
Doka: Dirk Bernard, Jimmy Debruyne,
Ivan Put, Koenraad Swinnen
Medewerkers: Bert Balcaen, Deborah
Bické, Bert Cornillie, Karlien Fluit, Joris
Janssens, Sofie Overstijns, Jeroen Peeters
Layout en vormgeving: Bert Balcaen,
Jimmy Debruyne, Filip De Keukeleere,
Bart De Schrijver, Karlien Fluit, Martijn
Graumans, Joost Helsen, Ilse Hoelbeek,
Joris Janssens, Hans Vandenabeele

Cartoons: Bartel Volckaert
Dtp: Hans Vandenabeele, Filip De
Keukeleere
Spelling: Kristof Daniels, Filip De
Keukeleere

Eindredactie: Benny Debruyne, Kristof
Daniels, Jeroen Lissens
Assistentie-Eindredactie: Aernout
Beke

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opname: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-
0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

van fifties tot seventies
van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit,
alles wat je kot nodig heeft

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

(afverrent)

zoekertjes

- √ Dag Herman, welkom thuis! Van je vriendje.
- √ X laat weten dat de driemaandelijke blok is gedaan.
- √ Vanaf nu start officieel de vakantie.
- √ Zij eindigt op 30 juni.
- √ Iemand die tussen september en juli betraaft wordt op blokken, zal door de stadswacht van Leuven met behulp van een kussentje uitgewezen worden.
- √ X dankt de twee blondjes uit Kessel-Lo voor hun fantastisch gezelschap van de afgelopen weken.
- √ Vermits er een overaanbod is van vrouwen aan de universiteit, stelt X een ingangsexamen enkel voor vrouwen voor.
- √ Misschien is dit ook een goed idee voor 't Stuc.
- √ Drie ranke jongelingen zoeken drie toffe meiden om samen "Friends" te spelen. Zich wenden Diestse 86.

- √ Dag Michael, genes goed.
- √ Lieveke, sorry als er vorige keer iets schokkend instond. Mosj.
- √ Het Kollektief tegen Tobback zal op maandag 5 oktober Tobback uit de Leuvense gemeenteraad uitzwijzen.
- √ De goegemeente weze gewaarschuwd: de fantastische Leuvense band Les Baudouins Morts (bekend van het Radio Scorpio programma 'De 60 min. van Sodom') brengt begin oktober zijn eerste CD 'Le Disque d'Or des Baudouins Morts' uit. Zowat muzikaal als tekstueel houdt dit pareltje het midden tussen Ken Loach en Russ Meyer. Dit is ook het geval voor 'Les Pages d'Or des Baudouins Morts', die te vinden zijn op volgend adres: <http://www.geocities.com/soho/atrium/2502/index.html>
- √ Gezocht : zwartjassen voor de Kagan wave, gothic, electro and industrial party op 6 oktober

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

ber in de Cuythoek.

- √ Op dinsdag 13 oktober vanaf 20u in AV 01.12 over 't Stuc: violence, sex, horror en black comedy.
- √ De stucbar is eindelijk open, de staking gaat dus niet door.
- √ Op woensdag 30 september tussen 15u en 16u zal postbode Moos aanwezig zijn in de studio bij Hallo Hautekiet.
- √ Wil u zich ook inzetten voor de mensenrechten in België en elders of wil u Amnesty International gewoon wat beter leren kennen, kom dan naar de infoavond op donderdag 15 oktober om 20 uur in CC

- Romaanse Poort, Brusselsestraat 63.
- √ Da Extravaganza Alternativa Days organiseert elke tweede en laatste dinsdag van de maand in AV 01.12 over 't Stuc vanaf 20u een incredible psychotronic picturemania.
- √ Carla, ge zijt niet alleen, ge hebt vrienden waar ge kunt op rekenen.
- √ Groetjes van Tantisemiet
- √ Dag Ruthje, welkom in Leuven! Van je vieze broer
- √ En nog niet zo een klein beetje
- √ Vluchtelingen vrij, Tobback in de wei.
- √ Toffe mensen gezocht om samen te wonen in pas te huur gezet huis in Parkstraat 157. Graag mensen die vaak in weekends en vakantie blijven en die een gezellige sfeer willen. Bezichtigten ter plaatse. Info: E. De Smet (kothaas) op tel. 075/811776 of Katie (bewoner) op 02/2690875
- √ Wie is die Debruyne met de bruyne gordel?
- √ "Overzetten is altijd een beetje schipperen", dixit de hoofdredakteur op de tweede oav.
- √ Te koop: doos achtergelaten fotopapier wegens vertrek naar El Salvador.
- √ Joost waar zit ge.

WIE VAN DE DRIE??

(advertentie)

Tiensestraat 118
Tel: 23.70.30
Ma.-Do. 9 - 22u.
Vr. 9 - 20u.
Zat. 10 - 17u.

Tiensestraat 88
Tel: 23.70.02
Ma.-Vr. 9 - 19u.
aangepaste uren tijdens KUL vakantieperiodes

Naamsestraat 115
Tel: 23.70.03
Ma.-Vr. 9 - 19u.
Zat. 10 - 17u.

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
Video-, klank- en lichtmateriaal
Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR EN CD'S
met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)

(advertentie)

016/201.301

agenda & ad valvas

DOOR KRISTOF DANIELS

DONDERDAG

20.00 u **KONSERT** Franz Schubert's 'Schwanengesang' op tekst van Rellstab, Heine en Seidl en 'Auf dem Strom' op tekst van Rellstab, gebracht door Zeger Vandersteene, tenor. Levente Kende, piano en André Van Driessche, in Konzertalen Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200/250, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.

VRIJDAG

19.00 u **TENTOONSTELLING** Opening van 'BLIND DATE' met receptie, in Zandpoortvest 10, Mechelen, org. Transit vzw.

ZATERDAG

22.00 u **FUIF** D-Nacht met Cinérex, Buscemi (Down Sall Records), Lux Janssen (Studio Brussel), Stephanie (Café d'Anvers), Groove Merchant (Plastiks Soundsystem), in de oude Ford-garage (Permeke-gebouw), De Coninckplein, Antwerpen, toeg. 250/300.

ZONDAG

Alfa

• 29/09 om 21.00 u: Sangria-avond, in de praatkamer. • 05/10 om 20.00 u: Indiana Jones-avond, in de Fak L&W.

Bios

• 05/10 om 22.00 u: TD, in de Lido.

Germania

• 29/09 om 21.00 u: Welcomsreceptie Eerste Kan, in de praatkamer. • 30/09 om 20.00 u: Film - Boogie Nights, in MSI 03.18. • 30/09 om 22.00 u: OpeningsTD, in de Lido. • 01/10 om 21.00 u: Welcomsreceptie Licentiestudenten, in de praatkamer.

Historia

• 29/09 om 20.00 u: Kwisavond Eerste Kan, in de Perma. • 30/09 om 20.00 u: Kringvergadering, in de Perma. • 01/10 om 20.00 u: Ontvangst licenties door de POK met aansluitend cocktailavond, in de Kaletaria Letteren.

20.00 u **FILM** New Harvest — The Entire History of the Louisiana Purchase & Music to Watch

Girls By van Christine Cynn & Josh Oppenheimer, in de STUCzaal, E. Van Evenstraat 2d, org. Kultuurraad, Stuc en Klapstuk.

22.00 u **KONSERT** Jazz op zondag, in de STUCbar, org. Kultuurraad, Stuc en Klapstuk.

MAANDAG

20.00 u **FILM** Filmfun — Le Locataire van Roman Polanski, in de STUCzaal, E. Van Evenstraat, org. Kultuurraad, Stuc en Klapstuk.

20.30 u **DANS** Premiere — Rood Red Rouge van Grace Elle Barkey, in de Naamsestraat 96, org. Kultuurraad, Stuc en Klapstuk.

20.30 u **TEATER** White Out van Stef De Paep, in de Vlamingenstraat 83, org. Kultuurraad, Stuc en Klapstuk.

22.30 u **DANS** Bach van Alexander Baervoets, in de Naamsestraat 96, org. Kultuurraad, Stuc en Klapstuk.

22.30 u **FILM** New Harvest — The Entire History of the Louisiana Purchase & Music to Watch

Girls By van Christine Cynn & Josh Oppen-

tend cocktailavond, in de Kaletaria Letteren.

Klio

• 29/09 om 20.00 u: 2 films, in MSI 03.18. • 01/10 om 22.00 u: Fuif, in de Blauwe Kater.

NFK

• 01/10 om 18.00 u: Peter- en Meter-avond.

VRG

• 29/09 om 22.00 u: Kandidaturen-TD, in de Albatros. • 30/09 om 22.00 u: Eerste Lic-TD, in de Samambaia. • 01/10 om 22.00 u: Tweede & Derde Lic-TD, in de Samambaia. • 05/10 om 22.00 u: Kroegentocht Eerste Kan, in de Samambaia.

VTK

• 30/09 om 21.00 u: Opening fakbar, in 't Elixir.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontaal 1 Dwerg 2 Dochter van Cadmus — Tijdning — Familielid 3 Voegwoord — Afsluitbare waterlozing — Schrijfgereedschap 4 Laf — Werkende kracht 5 Aanhangel van de romp — Lichaamsdeel 6 Voorzetsel — Beddenstof — Trek 7 Germaanse zegodin — Zeemacht 8 Deel van een fiets — Verzot 9 Durf — Artikel — Dwarsmast 10 Mansnaam — Vrucht — Gedekte tafel 11 Voorwerp dat geluk zou aanbrengen.

Vertikaal 1 Bij voorkeur — Weekdier 2 Oostenrijkse rivier — Wapen 3 Plaatsje in West-Vlaanderen — Germaanse bewoner van Nederland 4 Groente — Voorzetsel — Kledingstuk 5 Ingevoerde koopwaar — Pienter 6 Franse stad — Keukenkruid — Golferm 7 Officier van David — Deel van een tijdschrift 8 Overdreven — Bevel — Drank 9 Vrucht — Muzieknoot 10 Bijwoord — Wereldstad 11 Sterk smakend en onaangenaam geurend (van vetten) — Noodlottig.

Door Filip De Keukeleere

Abc van de student

Welkom in Leuven

a het kristendom, de wetenschap en de ekonomie, dient zich alweer een nieuwe paradigmawissel aan: de kwaliteit wordt nu het

nieuwe kader waarbinnen alles geplaatst wordt. Ter ere van het begin van het nieuwe academiejaar, ging Veto de kwaliteit onderzoeken van enige noodzakelijke termen en bakens in het Leuvense studentenleven. En van de satire.

A

Adamo.
Belgische crooner van Italiaanse afkomst. Mocht wel blijven.

B

Blokken.
Verzamelaam voor de activiteiten die u in mei en juni moet uitoefenen, waaronder papjes verschuiven op je bureau, zuchtend papier verfrommelen en dergelijke.

C

Curriculum Vitae.
Benaming voor de eindtermen die binnenkort ingang vindt in het academisch wereldje. Meestal een aaneenschakeling van hele reeks nederlagen die leidt tot een onderscheiding.

D

Drugs.
Biologisch middel om de kwaliteit van je geest te verbeteren. De instroom van informatie is evenwel zo groot, dat de hersensellen de toevoer niet meer aankunnen. Sommigen pleiten voor een toelatingsbeperking van het aantal grammen wiet. De regering neigt meer naar een uitwijzingsbeleid.

E

Eksamen.
Techniek waarbij de kwaliteit van uw intellect getest wordt. Een externe audit van uw geest is aangewezen. Zie daarvoor: toelatingsexamen.

F

Fakbar.
Vrijhaven voor studenten. Verplichte vakken: tafeldansen, braken, zeveren, zweten. Voor de combinatie ervan: zie curriculum vitae.

G

Geluk.
Het afwezig zijn van levende dieren in Mc Donalds op het moment van de ontploffing. Welkome faktor bij het maken van eksamen. Overkomt alleen hen die toevallig wel hun kursus geblokt hebben.

H

Hoofdpijn.
Van teveel orale seks. Zie lief.

I

Intellectuelen.

J

Jezus.
Bekend van het kruis. Zie hoofdpijn/lief.

K

Kotnet.
Kommunikatietechnologie. Hangmat. Zonder verbindings-s. Wegens lekken.

L

Lief.
Toelatingsvoorwaarde om het ambt van president van de Verenigde Staten uit te oefenen. Het gedrag van zijn jongheer

wordt momenteel gekruisigd. Zie Jezus.

M

Monitoraat.
Instituut tegen uitwijzingsbeleid

N

Noah, Arkvan. Voerde een streng toelatingsbeleid. Mishandelde zijn dieren. Kwam in konflikt met zijn medemensen en besloot de rest van de wereld uit te wijzen. (Tennist niet slecht).

O

Onderwijs.
Schaf het af en de toelatingsproef wordt overbodig. Maakt veel geld vrij om te investeren in universitair onderzoek.

P

Proffen.
Wezens van vóór het toelatingsbeleid. Redenen waarom kwaliteit zorg tegenwoordig zo 'in' is. Gelukkig bezitten ze de Belgische nationaliteit.

Q

Quorn.
Bomvrij eten. Energie voor het hoofd en de benen. Probeer het tijdens de eksamen.

R

Rukken.
Dat kan je in Hasselt gratis op de bus. Binnenkort in heel Vlaanderen. Specialisatie van Clinton, als hij geen sigaar op zak heeft.

S

Steenokkerzeel, PU.
Pluralistische universiteit Steenokkerzeel. Rektor: Johan Vande Lanotte. Vice-rektor: Louis Tobback. Samenvatting visitatierapport: slaagsijfers dramatisch.

T

Toelatingsexamen.
Scheidt het kaf van het koren. Ook wel beschouwd als visumaanvraag naar het land van de kwaliteit.

U

Uitstellen.
Levenshouding. Praktische toepassing: het vragen van een 0, vroeger bekend als F.

V

Volledige tweede zit.
Ga drie plaatsen terug.

W

Was
Reden om elke week naar huis te gaan.

X

Xerox
Je beste vriend tijdens de eksamen.

Y

Yahoo.
De verborgen agenda achter de bibliografie van menige skriptie.

Z

Zonder woorden.

